Официален вестник на Европейския съюз

C 343

Издание на български език

Информация и известия

Година 59

19 септември 2016 г.

Съдържание

IV *Информация*

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2016/C 343/01 Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз* 1

V *Становища*

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2016/C 343/02 Дело C-455/14 P: Решение на Съда (голям състав) от 19 юли 2016 г. — H/Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия, Полицейска мисия на Европейския съюз (ПМЕС) в Босна и Херцеговина, установена в Сараево (Босна и Херцеговина) (Обжалване — Обща външна политика и политика на сигурност (ОВППС) — Решение 2009/906/ОВППС — Полицейска мисия на Европейския съюз (ПМЕС) в Босна и Херцеговина — Командирован национален служител — Преназначаване в регионално бюро на тази мисия — Член 24, параграф 1, втора алинея, последно изречение, ДЕС — Член 275, първа алинея, ДФЕС — Жалба за отмяна и искане за обезщетение — Компетентност на юрисдикциите на Европейския съюз — Член 263, член 268 и член 340, втора алинея, ДФЕС) 2

BG

2016/C 343/03 Дело C-493/14: Решение на Съда (първи състав) от 21 юли 2016 г. (преюдициално запитване от Bundesfinanzgericht — Außenstelle Linz — Австрия) — Dilly's Wellnesshotel GmbH/Finanzamt Linz. (Преюдициално запитване — Държавни помощи — Схема за помощи под формата на намаления на данъците за околната среда — Регламент (ЕО) № 800/2008 — Категории помощи, които могат да се считат за съвместими с вътрешния пазар и за освободени от задължението за уведомяване — Задължителен характер на условията за освобождаване — Член 3, параграф 1 — Изрично посочване на този регламент в схемата за помощи) 3

2016/C 343/04 Дело C-526/14: Решение на Съда (голям състав) от 19 юли 2016 г. (преюдициално запитване от Ustavno sodišče Republike Slovenije — Словения) — Tadej Kotnik и др./Državni zbor Republike Slovenije (Преюдициално запитване — Валидност и тълкуване на Съобщението на Комисията относно банковия сектор — Тълкуване на Директиви 2001/24/ЕО и 2012/30/ЕС — Държавни помощи за банките в контекста на финансовата криза — Споделяне на тежестта — Ликвидация на акционерния капитал, на хибридните финансови инструменти и на подчинените дългови финансови инструменти — Принцип на защита на оправданите правни очаквания — Право на собственост — Защита на интересите на съдружниците и на третите лица — Оздравяване и ликвидация на кредитните институции) 3

2016/C 343/05 Дело C-542/14: Решение на Съда (четвърти състав) от 21 юли 2016 г. (преюдициално запитване от Augstākā tiesa — Латвия) — SIA „VM Remonts“ (по-рано SIA „DIV un KO“), SIA „Ausma grupa“/Konkurences padome и Konkurences padome/SIA „Pārtikas kompānija“ (Преюдициално запитване — Конкуренция — Член 101, параграф 1 ДФЕС — Изцяло вътрешно положение — Прилагане на аналогична национална правна уредба — Компетентност на Съда — Съгласувана практика — Отговорност на предприятие поради действия на доставчик на услуги — Условия) 4

2016/C 343/06 Дело C-597/14 P: Решение на Съда (първи състав) от 21 юли 2016 г. — Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост/Xavier Grau Ferrer, Juan Cándido Rubio Ferrer, Alberto Rubio Ferrer (Обжалване — Марка на Европейския съюз — Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 76, параграф 2 — Регламент (ЕО) № 2868/95 — Правило 50, параграф 1, трета алинея — Фигуративна марка — Възражение на притежателя на по-ранна марка — Доказване на съществуването, валидността и обхвата на защита на по-ранната марка — Вземане предвид от апелативния състав на късно представено доказателство — Отхвърляне на възражението от апелативния състав) 5

2016/C 343/07 Дело C-4/15: Решение на Съда (четвърти състав) от 21 юли 2016 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden — Нидерландия) — Staatssecretaris van Financiën/Argos Supply Trading BV (Преюдициално запитване — Митнически съюз — Обща митническа тарифа — Митнически икономически режими — Пасивно усъвършенстване — Регламент (ЕИО) № 2913/92 — Член 148, буква в) — Издаване на разрешение — Икономически условия — Липса на съществено засягане на основните интереси на общностните преработватели — Понятие „общностни преработватели“) 6

2016/C 343/08 Дело C-104/15: Решение на Съда (девети състав) от 21 юли 2016 г. — Европейска комисия/Европейска комисия (Неизпълнение на задължения от държава членка — Опазване на околната среда — Директива 2006/21/ЕО — Управление на отпадъци — Добив — Седиментни басейни — Дисперсия на прахови частици — Суспендирани частици прах във въздуха — Замърсяване — Здраве на хората — Задължителни мерки за предотвратяване — Членове 4 и 13 — Установяване на наличието на неизпълнение на задължения) 6

2016/C 343/09 Дело C-226/15 P: Решение на Съда (четвърти състав) от 21 юли 2016 — Apple and Pear Australia Ltd, Star Fruits Diffusion/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост, Carolus C. BVBA (Обжалване — Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „English pink“ — Възражение на притежателя на словната марка „PINK LADY“ и на фигуративните марки, съдържащи словните елементи „Pink Lady“ — Отхвърляне на възражението — Решение на Съд за марките на Европейския съюз — Изменение — Сила на пресъдено нещо) 7

2016/C 343/10 Дело C-341/15: Решение на Съда (десети състав) от 20 юли 2016 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Wien — Австрия) — Hans Maschek/Magistratsdirektion der Stadt Wien — Personalstelle Wiener Stadtwerke (Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 2003/88/ЕО — Член 7 — Право на платен годишен отпуск — Пенсиониране по молба на заинтересованото лице — Работник, който не е изчерпил правото си на платен годишен отпуск преди прекратяването на трудовото му правоотношение — Национална правна уредба, която изключва финансовото обезщетение за неизползвания платен годишен отпуск — Отпуск по болест — Държавни служители) 7

2016/C 343/11 Съединени дела C-387/15 и C-388/15: Решение на Съда (седми състав) от 21 юли 2016 г. (преюдициални запитвания от Raad van State — Белгия) — Hilde Orleans, Rudi Van Buel, Marina Apers (C-387/15) и Denis Malcorps, Myriam Rijssens, Guido Van De Walle (C-388/15)/Vlaams Gewest (Преюдициално запитване — Околна среда — Директива 92/43/ЕИО — Опазване на естествените местообитания — Специални защитени зони — Територия от Натура 2000 „Естуар на р. Шелда и р. Дурм от нидерландската граница до Гент“ — Изграждане на пристанищна зона — Оценка на въздействието на план или проект върху защитената територия — Настъпване на отрицателни въздействия — Предварително, но все още незавършило изграждане на област от еквивалентен на унищожената част вид — Завършване след оценката — Член 6, параграфи 3 и 4) 8

2016/C 343/12 Дело C-502/14: Определение на Съда (шести състав) от 30 юни 2016 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — Buzzi Unicem SpA и др./Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo Economico (Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в Европейския съюз — Директива 2003/87/ЕО — Член 10a, параграф 5 — Метод на разпределение на квоти — Безплатно разпределение на квоти — Метод на изчисление на единния коефициент за междусекторна корекция — Решение 2011/278/ЕС — Член 15, параграф 3 — Решение 2013/448/ЕС — Член 4 — Приложение II — Валидност) 9

2016/C 343/13 Дело C-129/15: Определение на Съда (девети състав) от 7 юли 2016 г. (преюдициално запитване от Административен съд София-град — България) — Х. М./Агенция за държавна финансова инспекция (АДФИ) (Преюдициално запитване — Обществени поръчки за доставки — Директива 2004/18/ЕО — Член 1, параграф 9 — Понятие за публичноправна организация — Създадено със стопанска цел болнично заведение, чийто капитал е изцяло частна собственост — Приходи, от които над 50 % или 30 % произтичат от плащания от държавното задължително здравно осигуряване за предоставянето на медицински услуги — Член 7, буква б) — Прогнозна стойност на поръчката — Недостигнат праг — Сигурен трансграничен интерес — Липса на информация — Член 53, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда — Явна недопустимост) 10

2016/C 343/14 Дело C-214/15: Определение на Съда (девети състав) от 7 юли 2016 г. (преюдициално запитване от Supremo Tribunal Administrativo — Португалия) — Município de Vila Pouca de Aguiar/Sá Machado & Filhos SA (Преюдициално запитване — Обществени поръчки за строителство — Директива 2004/18/ЕО — Член 55 — Обявление за обществена поръчка — Оферта, която не е придружена от доказателства за необичайно ниска цена — Критерии за определяне — Член 7,буква в) — Стойност на поръчката — Недостигнат праг — Сигурен трансграничен интерес — Липса на информация — Явна недопустимост) 10

2016/C 343/15 Дело C-246/15 P: Определение на Съда (шести състав) от 14 юли 2016 г. — Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG/Европейска комисия, Land Hessen (Обжалване — Член 181 от Процедурния правилник на Съда — Държавни помощи — Държавни мерки във връзка със създаването на дъскорезница в провинция Хесен (Германия) — Решение, с което се установява, че не е налице държавна помощ — Незапочване на официалната процедура по разследване — Частично явно недопустима и частично явно неоснователна жалба) 11

2016/C 343/16 Дело C-293/15 P: Определение на Съда (осми състав) от 30 юни 2016 г. — Slovenská pošta a.s./Европейска комисия, Словашка република, Cromwell a.s., Slovak Mail Services a.s., Prvá Doručovacia, a. s., ID Marketing Slovensko s.r.o. (по-рано TNT Post Slovensko s.r.o.) (Обжалване — Член 181 от Процедурния правилник на Съда — Публично предприятие — Промяна в словашкото законодателство относно пощенските услуги — Изключителни права, предоставени на заварен оператор Slovenská pošta a.s.за доставка на „хибридни“ пощенски услуги — Решение, с което тези разпоредбите са обявени за несъвместими с членове 86 и 82 ЕО) 11

2016/C 343/17 Дело C-295/15 P: Определение на Съда (девети състав) от 22 юни 2016 г. — Matratzen Concord GmbH/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), KBT & Co. Ernst Kruchen agenzia commerciale sociétá in accomandita (Обжалване — Член 181 от Процедурния правилник на Съда — Марка на Европейския съюз — Словна марка на Европейския съюз „ARKTIS“ — Искане за отмяна — Реално използване на марката — Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 51, параграф 1, буква а) — Форма на използване на марката — Доказателства за използване на марката — Съгласие на притежателя — Частичен отказ на искането за отмяна) 12

2016/C 343/18 Дело C-399/15 P: Определение на Съда (девети състав) от 12 юли 2016 г. — Vichy Catalán, SA/Служба на европейския съюз за интелектуална собственост, Hijos de Rivera, SA (Обжалване — Марка на Европейския съюз — Срок за обжалване — непредвидими обстоятелства — Член 181 от Процедурния правилник на Съда — Явна недопустимост) 12

2016/C 343/19 Дело C-450/15: Определение на Съда (девети състав) от 28 юни 2016 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato/Italsempione — Spedizioni Internazionali SpA (Преюдициално запитване — Член 53, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда — Регламент (ЕО) № 1/2003 — Член 23, параграф 2, буква а) — Тълкуване с оглед на принципа на пропорционалност — Определяне на размера на глобата — Критерии — Насоки за определяне размера на глобите — Национална практика — Коригиране на основния размер на глобата. — Вземане предвид на отегчаващи или смекчаващи обстоятелства — Прилагане на максималната граница от 10 % от общия оборот — Липса на компетентност на Съда — Явна липса на компетентност) 13

2016/C 343/20 Дело C-456/15: Определение на Съда (шести състав) от 14 юли 2016 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Berlin — Германия) — BASF SE/Федерална република Германия (Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в Европейския съюз — Директива 2003/87/ЕО — Член 10a, параграф 5 — Метод за разпределение на квотите — Безплатно разпределяне на квоти — Метод на изчисление на единния коефициент за междусекторна корекция — Решение 2011/278/ЕС — Член 15, параграф 3 — Решение 2013/448/ЕС — Член 4 — Приложение II — Валидност) 13

2016/C 343/21 Дело C-510/15 P: Определение на Съда (шести състав) от 7 юли 2016 г. — Fapricela — Indústria de Trefilaria, SA/Европейска комисия (Обжалване — Член 181 от Процедурния правилник на Съда — Конкуренция — Картели — Европейски пазар на стоманата за предварително напрягане — Тежест на доказване — Презумпция за невиновност — Глоби — Насоки относно метода за определяне на размера на глобите (2006 г.) — Правомощие за пълен съдебен контрол — Определяне на тежестта на нарушението и на допълнителен размер на глобата за постигане на възпиращ ефект — Мотиви — Принципи на пропорционалност и на равно третиране) 14

2016/C 343/22 Дело C-523/15 P: Определение на Съда (шести състав) от 7 юли 2016 г. — Westfälische Drahtindustrie GmbH, Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG, Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG/Европейска комисия (Обжалване — Член 181 от Процедурния правилник на Съда — Конкуренция — Картели — Европейски пазар на стоманата за предварително напрягане — Глоби — Преценка на способността за плащане — Насоки относно метода за определяне на размера на глобите от 2006 г. — Правомощие за пълен съдебен контрол — Вземане предвид на факти, настъпили след приемане на спорното решение — Принципи на пропорционалност и на равно третиране — Право на ефективна съдебна защита) 15

2016/C 343/23 Дело C-604/15 P: Определение на Съда (пети състав) от 12 юли 2016 г. — Ana Pérez Gutiérrez/Европейска комисия (Обжалване — Процедурен правилник на Съда — Член 181 — Извъндоговорна отговорност на Европейския съюз — Обществено здраве — Предлагани от Комисията снимки като предупреждения относно здравето, които следва да присъстват на опаковките на тютюневите изделия — Неразрешено използване на образа на починало лице) 15

2016/C 343/24 Дело C-608/15 P: Определение на Съда (осми състав) от 7 юли 2016 г. — Panasonic Corp./MT Picture Display Co. Ltd, Европейска комисия (Обжалване — Процедурен правилник на Съда — Член 181 — Картели — Световен пазар на катодни тръби за телевизионни екрани и компютърни монитори — Споразумения и съгласувани практики в областта на цени, подялба на пазари и на клиенти и на ограничение на продукция — Право на защита — Изложение на възраженията — Съдържание) 16

2016/C 343/25 Дело C-669/15: Определение на Съда (пети състав) от 30 юни 2016 г. (преюдициално запитване от Cour d'appel de Versailles — Франция) — Electricité Réseau Distribution France SA (ERDF)/Axa Corporate Solutions SA, Ombrière Le Bosc SAS (Преюдициално запитване — Липса на правна уредба — Явна недопустимост — Член 53, параграф 2 и член 94 от Процедурния правилник на Съда) 16

2016/C 343/26 Дело C-7/16: Определение на Съда (пети състав) от 5 юли 2016 г. (преюдициално запитване от Juzgado de Primera Instancia n°11 de Vigo — Испания) — Banco Popular Español SA, PL Salvador SARL/Maria Rita Giraldez Villar, Modesto Martínez Baz (Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Директива 93/13/ЕИО — Неравноправни клаузи — Прехвърляне на вземане — Право на длъжника да погаси задължението си — Условия за упражняване на това право) 17

2016/C 343/27 Дело C-55/16: Определение на Съда (девети състав) от 30 юни 2016 г. (преюдициално запитване от Înalta Curte de Casație și Justiție — Румъния) — Evo Bus GmbH/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești (Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Обща система на данъка върху добавената стойност — Право на възстановяване — Осма директива 79/1072/ЕИО — Условия за получаване на възстановяване — Налагане на условия, които са различни от посочените в членове 3 и 4 — Задължение за представяне на доказателство за плащане на данъка — Допустимост) 17

2016/C 343/28 Дело C-173/16: Определение на Съда (шести състав) от 22 юни 2016 г. (преюдициално запитване от Court of Appeal — Ирландия) — M. H./M. H. (Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Липса на разумно съмнение — Съдебна компетентност по брачни дела — Регламент (ЕО) № 2201/2003 — Член 16, параграф 1, буква а) — Определяне на момента на сезиране на съд — Понятие за „момент на подаване на исковата молба или на документ, имащ същото значение, в съда) 18

2016/C 343/29 Дело C-238/16: Преюдициално запитване от Finanzgericht Münster (Германия), постъпило на 26 април 2016 г. — X/Finanzamt I 18

2016/C 343/30 Дело C-259/16: Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia), постъпило на 10 май 2016 г. — Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica (Confetra) и др./Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico . 19

2016/C 343/31 Дело C-260/16: Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Италия), постъпило на 11 май 2016 г. — Associazione Italiana dei Corrieri Aerei Internazionali (AICAI) и др./Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico 20

2016/C 343/32 Дело C-273/16: Преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione (Италия), постъпило на 13 май 2016 г. — Agenzia delle Entrate/Federal Express Europe Inc. 21

2016/C 343/33 Дело C-274/16: Преюдициално запитване от Amtsgericht Düsseldorf (Германия), постъпило на 13 май 2016 г. — flightright GmbH/Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA 22

2016/C 343/34 Дело C-290/16: Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 24 май 2016 г. — Air Berlin PLC & Co. Luftverkehrs KG/Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. 22

2016/C 343/35 Дело C-311/16 P: Жалба, подадена на 20 май 2016 г. от Zoohaus Bürstadt, Helmut Ofenloch GmbH & Co. KG срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 17 март 2016 г. по дело T-817/14, Zoofachhandel Züpke GmbH и др./Европейска комисия 23

2016/C 343/36 Дело C-316/16: Преюдициално запитване от Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Германия), постъпило на 3 юни 2016 г. — B/Land Baden-Württemberg 23

2016/C 343/37 Дело C-322/16: Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 7 юни 2016 г. — Global Starnet Ltd/Ministero dell'Economia e delle Finanze, Amministrazione Autonoma Monopoli di Stato 24

2016/C 343/38 Дело C-326/16 P: Жалба, подадена на 9 юли 2016 г. от LL срещу определението, постановено от Общия съд (седми състав) на 19 април 2016 г. по дело T-615/15, LL/Европейски парламент 25

2016/C 343/39 Дело C-336/16: Иск, предявен на 15 юни 2016 г. — Европейска комисия/Република Полша 27

2016/C 343/40 Дело C-348/16: Преюдициално запитване от Tribunale di Milano (Италия), постъпило на 22 юни 2016 г. — Sacko Moussa/Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione internazionale di Milano 28

2016/C 343/41 Дело C-350/16 P: Жалба, подадена на 24 юни 2016 г. от Salvatore Aniello Pappalardo, Pescatori La Tonnara Soc. coop., Federmar Srl, Testa Giuseppe & C. s.n.c, Pescatori San Pietro Apostolo Srl, Camplone Arnaldo & C. Snc di Camplone Arnaldo & C., Valentino Pesca s.a.s., di Camplone Arnaldo & C. срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 27 април 2016 г. по дело T-316/13, Pappalardo и др./Комисия 28

2016/C 343/42 Дело C-360/16: Преюдициално запитване от Bundesverwaltungsgericht (Германия), постъпило на 29 юни 2016 г. — Федерална република Германия/Aziz Hasan 30

2016/C 343/43 Дело C-364/16 P: Жалба, подадена на 1 юли 2016 г. от Trioplast Industrier AB срещу решението, постановено от Общия съд (седми състав) на 12 май 2016 г. по дело T-669/14, Trioplast Industrier AB/Европейска комисия 31

2016/C 343/44 Дело C-366/16: Преюдициално запитване от Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Белгия), постъпило на 5 юли 2016 г. — H. F./Belgische Staat 33

2016/C 343/45 Дело C-372/16: Преюдициално запитване от Oberlandesgericht München (Германия), постъпило на 6 юли 2016 г. — Soha Sahyouni/Raja Mamisch 33

2016/C 343/46 Дело C-382/16: Преюдициално запитване от Finanzgericht Rheinland-Pfalz (Германия), постъпило на 11 юли 2016 г. — Hornbach-Baumarkt-AG/Finanzamt Landau 34

2016/C 343/47 Дело C-386/16: Преюдициално запитване от Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (Литва), постъпило на 12 юли 2016 г. — UAB „Toridas“/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos bei Kauno apskrities valstybinė mokesčių inspekcija 34

2016/C 343/48 Дело C-387/16: Преюдициално запитване от Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (Литва), постъпило на 12 юни 2016 г. — Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos/„Nidera B. V“ bei Vilniaus apskrities valstybinė mokesčių inspekcija 35

2016/C 343/49 Дело C-407/16: Преюдициално запитване от Augstākā tiesa (Латвия), постъпило на 20 юли 2016 г. — SIA „Aqua Pro“/Valsts ieņēmumu dienests 36

2016/C 343/50 Дело C-155/16: Определение на председателя на Съда от 8 юли 2016 г. (преюдициално запитване, отправено от Cour de cassation — Франция) — Sarval Sud-Est SAS, Siffda Bretagne SAS, Siffda Centre SAS, Siram SARL, Francisque Gay, Patrick Legras de Grandcourt/Association ATM Porc, Association ATM Avicole, Association ATM équidés Angee, Association ATM éleveurs de ruminants, Association ATM lapins Clipp, Association ATM palmipèdes gras — Cifog, Association ATM ponte — CNPO, Atemax France, Monnard Jura SNC, Fédération nationale bovine (FNB), Fédération nationale porcine . 37

Общ съд

2016/C 343/51 Дело T-72/12: Определение на Общия съд от 18 юли 2016 г. — Bank Mellat/Съвет (Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки, взети срещу Иран с цел предотвратяване на разпространението на ядрено оръжие — Замразяване на средства — Отмяна на обжалваните актове — Липса на основание за произнасяне) 38

2016/C 343/52 Дело T-365/16: Жалба, подадена на 8 юли 2016 г. — Portigon/ЕСП 38

2016/C 343/53 Дело T-376/16: Жалба, подадена на 14 юли 2016 г. — Oberösterreichische Landesbank/ЕСП 40

2016/C 343/54 Дело T-377/16: Жалба, подадена на 14 юли 2016 г. — Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank/ЕСП 41

2016/C 343/55 Дело T-395/16: Жалба, подадена на 22 юли 2016 г. — Windfinder R&L/EUIPO (Windfinder) 41

2016/C 343/56 Дело T-404/16: Жалба, подадена на 29 юли 2016 г. — Galletas Gullon/EUIPO — O2 Holdings (Форма на опаковка) 42

2016/C 343/57 Дело T-407/16: Жалба, подадена на 26 юли 2016 г. — Banco Popular Español/EUIPO — Pledgeling (p) 43

2016/C 343/58 Дело T-418/16: Жалба, подадена на 29 юли 2016 г. — Galletas Gullon/EUIPO — O2 Holdings (форма на пакет) 43

2016/C 343/59 Дело T-419/16: Жалба, подадена на 28 юли 2016 г. — Carrera Brands/EUIPO — Autec (Carrera) . . 44

2016/C 343/60 Дело T-421/16: Жалба, подадена на 29 юли 2016 г. — sheepworld/EUIPO (Beste Oma) 45

2016/C 343/61 Дело T-422/16: Жалба, подадена на 29 юли 2016 г. — sheepworld/EUIPO (Beste Mama) 45

2016/C 343/62 Дело T-425/16: Жалба, подадена на 29 юли 2016 г. — Hoffmann/EUIPO (Genius) 46

2016/C 343/63 Дело T-427/16: Жалба, подадена на 29 юли 2016 г. — Martín Osete/EUIPO — Rey (AN IDEAL WIFE) 46

2016/C 343/64 Дело T-428/16: Жалба, подадена на 29 юли 2016 г. — Martín Osete/EUIPO — Rey (AN IDEAL LOVER) 47

2016/C 343/65 Дело T-429/16: Жалба, подадена на 29 юли 2016 г. — Martín Osete/EUIPO — Rey (AN IDEAL HUSBAND) 48

2016/C 343/66 Дело T-438/16: Жалба, подадена на 5 август 2016 г. — Altunis/EUIPO — Hotel Cipriani (CIPRIANI) 48

2016/C 343/67 Дело T-506/14: Определение на Общия съд от 12 юли 2016 г. — Grandi Navi Veloci/Комисия 49

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*

(2016/C 343/01)

Последна публикация

ОВ C 335, 12.9.2016 г.

Предишни публикации

ОВ C 326, 5.9.2016 г.

ОВ C 314, 29.8.2016 г.

ОВ C 305, 22.8.2016 г.

ОВ C 296, 16.8.2016 г.

ОВ C 287, 8.8.2016 г.

ОВ C 279, 1.8.2016 г.

Може да намерите тези текстове на адрес:

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (голям състав) от 19 юли 2016 г. — H/Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия, Полицейска мисия на Европейския съюз (ПМЕС) в Босна и Херцеговина, установена в Сараево (Босна и Херцеговина)

(Дело C-455/14 P) ([1])

(Обжалване — Обща външна политика и политика на сигурност (ОВППС) — Решение 2009/906/ОВППС — Полицейска мисия на Европейския съюз (ПМЕС) в Босна и Херцеговина — Командирован национален служител — Преназначаване в регионално бюро на тази мисия — Член 24, параграф 1, втора алинея, последно изречение, ДЕС — Член 275, първа алинея, ДФЕС — Жалба за отмяна и искане за обезщетение — Компетентност на юрисдикциите на Европейския съюз — Член 263, член 268 и член 340, втора алинея, ДФЕС)

(2016/C 343/02)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: H (представител: M. Velardo, avvocato)

Други страни в производството: Съвет на Европейския съюз (представители: A. Vitro и F. Naert), Европейска комисия (представители: F. Erlbacher, G. Gattinara и J.-P. Keppenne), Полицейска мисия на Европейския съюз (ПМЕС) в Босна и Херцеговина, установена в Сараево (Босна и Херцеговина)

Диспозитив

1) *Отменя Определение на Общия съд на Европейския съюз от 10 юли 2014 г., H/Съвет и др., (T-271/10, непубликувано, EU:T:2014:702).*

2) *Отхвърля като недопустима жалбата на H в частта, в която е насочена срещу Европейската комисия и Полицейската мисия на Европейския съюз (ПМЕС) в Босна и Херцеговина.*

3) *Връща делото на Общия съд на Европейския съюз за произнасяне по съществото на жалбата в частта, в която е насочена срещу Съвета на Европейския съюз.*

4) *Съдът не се произнася по съдебните разноски.*

([1]) ОВ C 448, 15.12.2014 г.

Решение на Съда (първи състав) от 21 юли 2016 г. (преюдициално запитване от Bundesfinanzgericht — Außenstelle Linz — Австрия) — Dilly's Wellnesshotel GmbH/Finanzamt Linz.

(Дело C-493/14) ([1])

(Преюдициално запитване — Държавни помощи — Схема за помощи под формата на намаления на данъците за околната среда — Регламент (ЕО) № 800/2008 — Категории помощи, които могат да се считат за съвместими с вътрешния пазар и за освободени от задължението за уведомяване — Задължителен характер на условията за освобождаване — Член 3, параграф 1 — Изрично посочване на този регламент в схемата за помощи)

(2016/C 343/03)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzgericht — Außenstelle Linz

Страни в главното производство

Жалбоподател: Dilly's Wellnesshotel GmbH

Ответник: Finanzamt Linz

Диспозитив

Член 3, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 800/2008 на Комисията от 6 август 2008 година относно деклариране на някои категории помощи за съвместими с общия пазар в приложение на членове [107 ДФЕС и 108 ДФЕС] (Общ регламент за групово освобождаване) трябва да се тълкува в смисъл, че ако в схема за помощи като разглежданата в главното производство не е посочен изрично този регламент, чрез цитиране на заглавието му и на данните за публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз, не може да се приеме, че тази схема отговаря на условията, за да бъде освободена съгласно член 25, параграф 1 от посочения регламент от задължението за уведомяване по член 108, параграф 3 ДФЕС.

([1]) ОВ C 46, 9.2.2015 г.

Решение на Съда (голям състав) от 19 юли 2016 г. (преюдициално запитване от Ustavno sodišče Republike Slovenije — Словения) — Tadej Kotnik и др./Državni zbor Republike Slovenije

(Дело C-526/14) ([1])

(Преюдициално запитване — Валидност и тълкуване на Съобщението на Комисията относно банковия сектор — Тълкуване на Директиви 2001/24/ЕО и 2012/30/ЕС — Държавни помощи за банките в контекста на финансовата криза — Споделяне на тежестта — Ликвидация на акционерния капитал, на хибридните финансови инструменти и на подчинените дългови финансови инструменти — Принцип на защита на оправданите правни очаквания — Право на собственост — Защита на интересите на съдружниците и на третите лица — Оздравяване и ликвидация на кредитните институции)

(2016/C 343/04)

Език на производството: словенски

Запитваща юрисдикция

Ustavno sodišče Republike Slovenije

Страни в главното производство

Ищци: Tadej Kotnik, Marko Studen, Anton Glavan, Jože Sedonja, Primož Kozmus, Savaprojekt d.d., Fondazione cassa di risparmio di Imola, Andrej Pipuš, Dušanka Pipuš, Marija Pipuš, Tomaž Štrukelj, Luka Jukič, Angel Jaromil, Franc Marušič, Mladen Mladenić, Matjaž Matičič, Stajka Skrbinšek, Janez Forte, Zdenko Fritz, Sergej Garantini, Marijana Gošte, Marta Leskovar, Marija Šumi, Državni svet Republike Slovenije, Varuh človekovih pravic Republike Slovenije, Igor Karlovšek, Marija Karlovšek, Janez Gosar

Ответник: Državni zbor Republike Slovenije

в присъствието на: Vlada Republike Slovenije, Banka Slovenije, Okrožno sodišče v Ljubljani

Диспозитив

1) *Съобщението на Комисията относно прилагането от 1 август 2013 г. на правилата за държавните помощи към мерките за подкрепа на банки в контекста на финансовата криза („Съобщение относно банковия сектор“) трябва да се тълкува в смисъл, че няма обвързващо действие спрямо държавите членки.*

2) *Членове 107—109 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат точки 40—46 от Съобщението относно банковия сектор, доколкото посочените точки предвиждат условие за споделяне на тежестта от акционерите и притежателите на подчинени финансови инструменти с оглед на даването на разрешение за държавна помощ.*

3) *Принципът на защита на оправданите правни очаквания и правото на собственост трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат точки 40—46 от Съобщението относно банковия сектор, доколкото посочените точки предвиждат условие за споделяне на тежестта от акционерите и притежателите на подчинени финансови инструменти с оглед на даването на разрешение за държавна помощ.*

4) *Членове 29, 34, 35 и 40—42 от Директива 2012/30/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. за съгласуване на гаранциите, които се изискват в държавите членки за дружествата по смисъла на член 54, втора алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз, за защита на интересите както на съдружниците, така и на трети лица по отношение учредяването на акционерни дружества и поддържането и изменението на техния капитал с цел тези гаранции да станат равностойни трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат точки 40—46 от Съобщението относно банковия сектор, доколкото посочените точки предвиждат условие за споделяне на тежестта от акционерите и притежателите на подчинени финансови инструменти с оглед на даването на разрешение за държавна помощ.*

5) *Съобщението относно банковия сектор трябва да се тълкува в смисъл, че мерките за преобразуване или намаляване на стойността на предвидените в точка 44 от това съобщение хибридни финансови инструменти и подчинени дългови финансови инструменти не трябва да надхвърлят необходимото за справяне с недостига на собствен капитал на съответната банка.*

6) *Член 2, седмо тире от Директива 2001/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 април 2001 година относно оздравяването и ликвидацията на кредитни институции трябва да се тълкува в смисъл, че предвидените в точки 40—46 от Съобщението относно банковия сектор мерки за споделяне на тежестта попадат в обхвата на понятието „мерки за оздравяване“ по смисъла на този член.*

([1]) ОВ C 81, 9.3.2015 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 21 юли 2016 г. (преюдициално запитване от Augstākā tiesa — Латвия) — SIA „VM Remonts“ (по-рано SIA „DIV un KO“), SIA „Ausma grupa“/Konkurences padome и Konkurences padome/SIA „Pārtikas kompānija“

(Дело C-542/14) ([1])

(Преюдициално запитване — Конкуренция — Член 101, параграф 1 ДФЕС — Изцяло вътрешно положение — Прилагане на аналогична национална правна уредба — Компетентност на Съда — Съгласувана практика — Отговорност на предприятие поради действия на доставчик на услуги — Условия)

(2016/C 343/05)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākā tiesa

Страни в главното производство

Жалбоподатели: SIA „VM Remonts“ (по-рано SIA „DIV un KO“), SIA „Ausma grupa“, Konkurences padome

Ответници: Konkurences padome, SIA „Pārtikas kompānija“

Диспозитив

Член 101, параграф 1 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че предприятие може по принцип да се държи отговорно за съгласувана практика поради действия на негов доставчик на услуги на свободна практика само ако е изпълнено някое от следните условия:

— *доставчикът в действителност е извършвал дейността си под ръководството или контрола на съответното предприятие или*

— *предприятието е знаело за преследваните от конкурентите му и доставчика антиконкурентни цели и със собственото си поведение е искало да допринесе за тяхното постигане, или пък*

— *предприятието е можело разумно да предвиди антиконкурентните действия на конкурентите си и на доставчика и е било готово да приеме свързания с тях риск.*

([1]) ОВ C 56, 16.12.2015 г.

Решение на Съда (първи състав) от 21 юли 2016 г. — Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост/Xavier Grau Ferrer, Juan Cándido Rubio Ferrer, Alberto Rubio Ferrer

(Дело C-597/14 P) ([1])

(Обжалване — Марка на Европейския съюз — Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 76, параграф 2 — Регламент (ЕО) № 2868/95 — Правило 50, параграф 1, трета алинея — Фигуративна марка — Възражение на притежателя на по-ранна марка — Доказване на съществуването, валидността и обхвата на защита на по-ранната марка — Вземане предвид от апелативния състав на късно представено доказателство — Отхвърляне на възражението от апелативния състав)

(2016/C 343/06)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: S. Palmero Cabezas и A. Folliard-Monguiral)

Други страни в производството: Xavier Grau Ferrer, Juan Cándido Rubio Ferrer, Alberto Rubio Ferrer

Диспозитив

1) *Отхвърля жалбата.*

2) *Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) понася направените от нея съдебни разноски.*

([1]) ОВ C 89, 16.3.2015 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 21 юли 2016 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden — Нидерландия) — Staatssecretaris van Financiën/Argos Supply Trading BV

(Дело C-4/15) ([1])

(Преюдициално запитване — Митнически съюз — Обща митническа тарифа — Митнически икономически режими — Пасивно усъвършенстване — Регламент (ЕИО) № 2913/92 — Член 148, буква в) — Издаване на разрешение — Икономически условия — Липса на съществено засягане на основните интереси на общностните преработватели — Понятие „общностни преработватели“)

(2016/C 343/07)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: Staatssecretaris van Financiën

Ответник: Argos Supply Trading BV

Диспозитив

Член 148, буква в) от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността трябва да се тълкува в смисъл, че в контекста на искане за разрешение за ползване на режима на пасивно усъвършенстване, при преценката дали са изпълнени икономическите условия, от които зависи ползването на този режим, предвид трябва да се вземат не само основните интереси на общностните производители на продуктите, аналогични на крайния продукт, който би се получил в резултат на предвижданите операции по усъвършенстване, но и основните интереси на общностните производители на продуктите, аналогични на необщностните суровини или полуготови продукти, предназначени за влагане във временно изнасяните общностни стоки в хода на тези операции.

([1]) ОВ C 107, 30.3.2015 г.

Решение на Съда (девети състав) от 21 юли 2016 г. — Европейска комисия/Европейска комисия

(Дело C-104/15) ([1])

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Опазване на околната среда — Директива 2006/21/ЕО — Управление на отпадъци — Добив — Седиментни басейни — Дисперсия на прахови частици — Суспендирани частици прах във въздуха — Замърсяване — Здраве на хората — Задължителни мерки за предотвратяване — Членове 4 и 13 — Установяване на наличието на неизпълнение на задължения)

(2016/C 343/08)

Език на производството: румънски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: L. Nicolae, E. Sanfrutos Cano и D. Loma-Osorio Lerena)

Ответник: Румъния (представители: R. H. Radu, E. Gane, A. Buzoianu и R. Haţieganu)

Диспозитив

1) *Като не е приела необходимите мерки, за да се избегне дисперсията на праховите частици от повърхността на седиментния басейн Бошняг — разширение, Румъния не е изпълнила задълженията, които ѝ са по силата на член 4 и на член 13, параграф 2 от Директива 2006/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 година относно управлението на отпадъците от минно-добивните индустрии и за изменение на Директива 2004/35/ЕО.*

2) *Осъжда Рулъния да заплати съдебните разноски.*

([1]) ОВ C 146, от 4.5.2015 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 21 юли 2016 — Apple and Pear Australia Ltd, Star Fruits Diffusion/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост, Carolus C. BVBA

(Дело C-226/15 P) ([1])

(Обжалване — Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „English pink“ — Възражение на притежателя на словната марка „PINK LADY“ и на фигуративните марки, съдържащи словните елементи „Pink Lady“ — Отхвърляне на възражението — Решение на Съд за марките на Европейския съюз — Изменение — Сила на пресъдено нещо)

(2016/C 343/09)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Apple and Pear Australia Ltd, Star Fruits Diffusion (представители: T. de Haan, avocat, P. Péters, advocaat)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: J. Crespo Carrillo), Carolus C. BVBA

Диспозитив

1) *Отхвърля жалбата.*

2) *Осъжда Apple and Pear Australia Ltd и Star Fruits Diffusion да заплатят съдебните разноски.*

([1]) ОВ C 254, 3.8.2015 г.

Решение на Съда (десети състав) от 20 юли 2016 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Wien — Австрия) — Hans Maschek/Magistratsdirektion der Stadt Wien — Personalstelle Wiener Stadtwerke

(Дело C-341/15) ([1])

(Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 2003/88/ЕО — Член 7 — Право на платен годишен отпуск — Пенсиониране по молба на заинтересованото лице — Работник, който не е изчерпил правото си на платен годишен отпуск преди прекратяването на трудовото му правоотношение — Национална правна уредба, която изключва финансовото обезщетение за неизползвания платен годишен отпуск — Отпуск по болест — Държавни служители)

(2016/C 343/10)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Wien

Страни в главното производство

Жалбоподател: Hans Maschek

Ответник: Magistratsdirektion der Stadt Wien — Personalstelle Wiener Stadtwerke

Диспозитив

Член 7, параграф 2 от Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време трябва да се тълкува в смисъл, че:

— *не допуска национално законодателство като разглежданото по главното производство, което лишава от правото на финансово обезщетение за неизползвания платен годишен отпуск работника, трудовото правоотношение на когото е прекратено поради подадената от него молба за пенсиониране и който не е могъл да изчерпи правото си на такъв отпуск преди прекратяването на това трудово правоотношение,*

— *при пенсионирането си работникът има право на финансово обезщетение за платения годишен отпуск, който е неизползван, тъй като не е упражнявал функциите си поради болест,*

— *работникът, трудовото отношение на когото е прекратено и който по силата на сключено с работодателя му споразумение е бил длъжен да не се явява на работа през определен период преди пенсионирането му, като същевременно е продължил да получава заплатата си, няма право на финансово обезщетение за неизползвания през този период платен годишен отпуск, освен ако не е могъл да изчерпи този отпуск поради болест,*

— *държавите членки трябва, от една страна, да решат дали да предоставят на работниците платен отпуск в допълнение към минималния четириседмичен платен годишен отпуск, предвиден в член 7 от Директива 2003/88. В този случай държавите членки могат да предоставят на работник, който поради болест не е могъл да изчерпи напълно допълнителния си платен годишен отпуск преди прекратяването на трудовото му правоотношение, право на финансово обезщетение, което съответства на този допълнителен период. Държавите членки следва, от друга страна, да определят условията за това предоставяне.*

([1]) ОВ C 346, 19.10.2015 г.

Решение на Съда (седми състав) от 21 юли 2016 г. (преюдициални запитвания от Raad van State — Белгия) — Hilde Orleans, Rudi Van Buel, Marina Apers (C-387/15) и Denis Malcorps, Myriam Rijssens, Guido Van De Walle (C-388/15)/Vlaams Gewest

(Съединени дела C-387/15 и C-388/15) ([1])

(Преюдициално запитване — Околна среда — Директива 92/43/ЕИО — Опазване на естествените местообитания — Специални защитени зони — Територия от Натура 2000 „Естуар на р. Шелда и р. Дурм от нидерландската граница до Гент“ — Изграждане на пристанищна зона — Оценка на въздействието на план или проект върху защитената територия — Настъпване на отрицателни въздействия — Предварително, но все още незавършило изграждане на област от еквивалентен на унищожената част вид — Завършване след оценката — Член 6, параграфи 3 и 4)

(2016/C 343/11)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Raad van State

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Hilde Orleans, Rudi Van Buel, Marina Apers (C-387/15) и Denis Malcorps, Myriam Rijssens, Guido Van De Walle (C-388/15)

Ответник: Vlaams Gewest

в присъствието на: Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen

Диспозитив

Член 6, параграф 3 от Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна трябва да се тълкува в смисъл, че мерки — съдържащи се в планове или проекти, които не са непосредствено свързани с управлението на територия от значение за Общността или не са необходими за него, предвиждащи преди реализирането на отрицателни въздействия върху определен тип естествено местообитание в рамките на територията бъдещо обособяване на площ от същия тип, което обаче ще приключи след оценката относно значителното евентуално отрицателно въздействие върху интегритета на тази територия, не могат да се вземат предвид при тази оценка. Такива мерки биха могли евентуално да се окачествят като „компенсаторни“ по смисъла на параграф 4 от същия член, стига да са изпълнени предвидените в него условия.

(1) ОВ C 354, 26.10.2015 г.

Определение на Съда (шести състав) от 30 юни 2016 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — Buzzi Unicem SpA и др./Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo Economico

(Дело C-502/14) (1)

(Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в Европейския съюз — Директива 2003/87/ЕО — Член 10а, параграф 5 — Метод на разпределение на квоти — Безплатно разпределение на квоти — Метод на изчисление на единния коефициент за междусекторна корекция — Решение 2011/278/ЕС — Член 15, параграф 3 — Решение 2013/448/ЕС — Член 4 — Приложение II — Валидност)

(2016/C 343/12)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Buzzi Unicem SpA, Colacem SpA, Cogne Acciai Speciali SpA, Olon SpA, Laterlite SpA

Ответници: Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo Economico

Диспозитив

1) *При разглеждането на първия въпрос не се установяват никакви обстоятелства, които да засягат валидността на член 15, параграф 3 от Решение 2011/278/ЕС на Комисията от 27 април 2011 година за определяне на валидни за целия Европейски съюз преходни правила за хармонизираното безплатно разпределяне на квоти за емисии съгласно член 10а от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, доколкото тази разпоредба изключва възможността да се вземат предвид емисиите от генераторите на електроенергия при определянето на максималното годишно количество квоти.*

2) *Член 4 и приложение II от Решение 2013/448/ЕС на Комисията от 5 септември 2013 година относно националните мерки за изпълнение за преходното безплатно разпределяне на квоти за емисии на парникови газове в съответствие с член 11, параграф 3 от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета са невалидни.*

3) *Ограничава действието във времето на обявяването на невалидността на член 4 и приложение II от Решение 2013/448, така че, от една страна, това обявяване да има действие едва след изтичането на срок от десет месеца от датата на постановяване на решението от 28 април 2016 г., Borealis Polyolefine и др. (C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 и C-391/14—C-393/14, EU:C:2016:311), за да позволи на Европейската комисия да приеме необходимите мерки, и от друга страна, до изтичането на този срок приетите на основание на невалидните разпоредби мерки да не могат да бъдат преразглеждани.*

([1]) ОВ C 26, 26.1.2015 г.

Определение на Съда (девети състав) от 7 юли 2016 г. (преюдициално запитване от Административен съд София-град — България) — Х. М./Агенция за държавна финансова инспекция (АДФИ)

(Дело C-129/15) ([1])

(Преюдициално запитване — Обществени поръчки за доставки — Директива 2004/18/ЕО — Член 1, параграф 9 — Понятие за публичноправна организация — Създадено със стопанска цел болнично заведение, чийто капитал е изцяло частна собственост — Приходи, от които над 50 % или 30 % произтичат от плащания от държавното задължително здравно осигуряване за предоставянето на медицински услуги — Член 7, буква б) — Прогнозна стойност на поръчката — Недостигнат праг — Сигурен трансграничен интерес — Липса на информация — Член 53, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда — Явна недопустимост)

(2016/C 343/13)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд София-град

Страни в главното производство

Жалбоподател: Х. М.

Ответник: Агенция за държавна финансова инспекция (АДФИ)

Диспозитив

Преюдициалното запитване, отправено от Административен съд София-град (България) с акт от 4 март 2015 г., е явно недопустимо.

([1]) ОВ C 171, 26.5.2015 г.

Определение на Съда (девети състав) от 7 юли 2016 г. (преюдициално запитване от Supremo Tribunal Administrativo — Португалия) — Município de Vila Pouca de Aguiar/Sá Machado & Filhos SA

(Дело C-214/15) ([1])

(Преюдициално запитване — Обществени поръчки за строителство — Директива 2004/18/ЕО — Член 55 — Обявление за обществена поръчка — Оферта, която не е придружена от доказателства за необичайно ниска цена — Критерии за определяне — Член 7,буква в) — Стойност на поръчката — Недостигнат праг — Сигурен трансграничен интерес — Липса на информация — Явна недопустимост)

(2016/C 343/14)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Supremo Tribunal Administrativo

Страни в главното производство

Жалбоподател: Município de Vila Pouca de Aguiar

Ответник: Sá Machado & Filhos SA

В присъствието на: Norcep Construções e Empreendimentos Lda

Диспозитив

Преюдициалното запитване, отправено от Supremo Tribunal Administrativo (Върховен административен съд, Португалия) с акт от 9 април 2015 г., е явно недопустимо.

([1]) ОВ C 254, 3.8.2015 г.

Определение на Съда (шести състав) от 14 юли 2016 г. — Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG/ Европейска комисия, Land Hessen

(Дело C-246/15 P) ([1])

(Обжалване — Член 181 от Процедурния правилник на Съда — Държавни помощи — Държавни мерки във връзка със създаването на дъскорезница в провинция Хесен (Германия) — Решение, с което се установява, че не е налице държавна помощ — Незапочване на официалната процедура по разследване — Частично явно недопустима и частично явно неоснователна жалба)

(2016/C 343/15)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG (представители: J. Heithecker и J. Ylinen, Rechtsanwälte)

Други страни в производството: Европейска комисия (представители: F. Erlbacher и C. Urraca Caviedes), Land Hessen (представители: U. Soltész и A. Richter, Rechtsanwälte)

Диспозитив

1) *Отхвърля жалбата.*

2) *Осъжда Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG да заплати съдебните разноски.*

([1]) ОВ C 236, 20.7.2015 г.

Определение на Съда (осми състав) от 30 юни 2016 г. — Slovenská pošta a.s./Европейска комисия, Словашка република, Cromwell a.s., Slovak Mail Services a.s., Prvá Doručovacia, a.s., ID Marketing Slovensko s.r.o. (по-рано TNT Post Slovensko s.r.o.)

(Дело C-293/15 P) ([1])

(Обжалване — Член 181 от Процедурния правилник на Съда — Публично предприятие — Промяна в словашкото законодателство относно пощенските услуги — Изключителни права, предоставени на заварен оператор Slovenská pošta a.s.за доставка на „хибридни“ пощенски услуги — Решение, с което тези разпоредбите са обявени за несъвместими с членове 86 и 82 ЕО)

(2016/C 343/16)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Slovenská pošta a.s. (представители: O. Brouwer и A. Pliego Selie, advocaten)

Други страни в производството: Европейска комисия (представители: T. Christoforou, R. Sauer и C. Vollrath), Словашка република (представител: B. Ricziová), Cromwell a.s., Slovak Mail Services a.s., Prvá Doručovacia, a.s., ID Marketing Slovensko s.r.o. (по-рано TNT Post Slovensko s.r.o.)

Диспозитив

1) *Отхвърля жалбата.*

2) *Осъжда Slovenská pošta a.s. да понесе, освен направените от нея съдебни разноски, и съдебните разноски на Европейската комисия.*

3) *Словашката република понася направените от нея съдебни разноски.*

(1) ОВ C 302, 14.9.2015 г.

Определение на Съда (девети състав) от 22 юни 2016 г. — Matratzen Concord GmbH/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), KBT & Co. Ernst Kruchen agenzia commerciale sociétá in accomandita

(Дело C-295/15 P) (1)

(Обжалване — Член 181 от Процедурния правилник на Съда — Марка на Европейския съюз — Словна марка на Европейския съюз „ARKTIS“ — Искане за отмяна — Реално използване на марката — Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 51, параграф 1, буква а) — Форма на използване на марката — Доказателства за използване на марката — Съгласие на притежателя — Частичен отказ на искането за отмяна)

(2016/C 343/17)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Matratzen Concord GmbH (представител: I. Selting, Rechtsanwalt)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: A. Schfko), KBT & Co. Ernst Kruchen agenzia commerciale sociétá in accomandita (представител: K. Schulze Horn, Rechtsanwältin)

Диспозитив

1) *Отхвърля жалбата.*

2) *Осъжда Matratzen Concord GmbH да заплати съдебните разноски.*

(1) ОВ C 302, 14.9.2015 г.

Определение на Съда (девети състав) от 12 юли 2016 г. — Vichy Catalán, SA/Служба на европейския съюз за интелектуална собственост, Hijos de Rivera, SA

(Дело C-399/15 P) (1)

(Обжалване — Марка на Европейския съюз — Срок за обжалване — непредвидими обстоятелства — Член 181 от Процедурния правилник на Съда — Явна недопустимост)

(2016/C 343/18)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Vichy Catalán, SA (представител: R. Bercovitz Álvarez, abogado)

Други страни в производството: Служба на европейския съюз за интелектуална собственост (представител: S. Palmero Cabezas), Hijos de Rivera, SA (представител: C. Sueiras Villalobos, abogada)

Диспозитив

1) *Отхвърля жалбата.*

2) *Осъжда Vichy Catalán SA да заплати съдебните разноски.*

3) *Hijos de Rivera SA понася собствените си разноски.*

(1) ОВ C 406, 7.12.2015 г.

Определение на Съда (девети състав) от 28 юни 2016 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato/Italsempione — Spedizioni Internazionali SpA

(Дело C-450/15) (1)

(Преюдициално запитване — Член 53, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда — Регламент (ЕО) № 1/2003 — Член 23, параграф 2, буква а) — Тълкуване с оглед на принципа на пропорционалност — Определяне на размера на глобата — Критерии — Насоки за определяне размера на глобите — Национална практика — Коригиране на основния размер на глобата. — Вземане предвид на отегчаващи или смекчаващи обстоятелства — Прилагане на максималната граница от 10 % от общия оборот — Липса на компетентност на Съда — Явна липса на компетентност)

(2016/C 343/19)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподател: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Ответник: Italsempione — Spedizioni Internazionali SpA

Диспозитив

Отговорът на преюдициалното запитване, отправено от Consiglio di Stato (Държавен съвет, Италия) с акт от 16 юни 2015 г. очевидно не е от компетентността на Съда.

(1) ОВ C 381, 16.11.2015 г.

Определение на Съда (шести състав) от 14 юли 2016 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Berlin — Германия) — BASF SE/Федерална република Германия

(Дело C-456/15) (1)

(Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в Европейския съюз — Директива 2003/87/ЕО — Член 10а, параграф 5 — Метод за разпределение на квотите — Безплатно разпределяне на квоти — Метод на изчисление на единния коефициент за междусекторна корекция — Решение 2011/278/ЕС — Член 15, параграф 3 — Решение 2013/448/ЕС — Член 4 — Приложение II — Валидност)

(2016/C 343/20)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Berlin

Страни в главното производство

Жалбоподател: BASF SE

Ответник: Федерална република Германия

Диспозитив

1) *При обсъждането на първия и втория въпрос не се установяват обстоятелства, които могат да засегнат валидността на член 15, параграф 3 от Решение 2011/278/ЕС на Решение на Комисията от 27 април 2011 година за определяне на валидни за целия Европейски съюз преходни правила за хармонизираното безплатно разпределяне на квоти за емисии съгласно член 10а от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, доколкото тази разпоредба изключва възможността да се вземат предвид емисиите от генераторите на електроенергия при определянето на максималното годишно количество квоти.*

2) *Член 4 и приложение II към Решение 2013/448/ЕС на Комисията от 5 септември 2013 година относно националните мерки за изпълнение за преходното безплатно разпределяне на квоти за емисии на парникови газове в съответствие с член 11, параграф 3 от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, са невалидни.*

3) *Ограничава действието във времето на обявяването на невалидността на член 4 от Решение 2013/448 и на приложение II към него, така че, от една страна, това обявяване да има действие едва след изтичането на срок от десет месеца от датата на произнасяне на решение от 28 април 2016 г. по дело Borealis Polyolefine и др. (C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 и C-391/14 — C-393/14, EU:C:2016:311), за да позволи на Европейската комисия да приеме необходимите мерки, и от друга страна, до изтичането на този срок приетите на основание на невалидните разпоредби мерки да не могат да бъдат преразглеждани.*

([1]) ОВ C 389, 23.11.2015 г.

Определение на Съда (шести състав) от 7 юли 2016 г. — Fapricela — Indústria de Trefilaria, SA/ Европейска комисия

(Дело C-510/15 P) ([1])

(Обжалване — Член 181 от Процедурния правилник на Съда — Конкуренция — Картели — Европейски пазар на стоманена за предварително напрягане — Тежест на доказване — Презумпция за невиновност — Глоби — Насоки относно метода за определяне на размера на глобите (2006 г.) — Правомощие за пълен съдебен контрол — Определяне на тежестта на нарушението и на допълнителен размер на глобата за постигане на възпиращ ефект — Мотиви — Принципи на пропорционалност и на равно третиране)

(2016/C 343/21)

Език на производството: португалски

Страни

Жалбоподател: Fapricela — Indústria de Trefilaria, SA (представители: T. Caiado Guerreiro и R. Rodrigues Lopes)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: V. Bottka и J. Szczodrowski, M. Marques Mendes и A. Dias Henriques, avocats)

Диспозитив

1) *Отхвърля жалбата.*

2) *Осъжда Fapricela — Indústria de Trefilaria SA да заплати съдебните разноски.*

([1]) ОВ C 381, 16.11.2015 г.

Определение на Съда (шести състав) от 7 юли 2016 г. — Westfälische Drahtindustrie GmbH, Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG, Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG/Европейска комисия

(Дело C-523/15 P) ([1])

(Обжалване — Член 181 от Процедурния правилник на Съда — Конкуренция — Картели — Европейски пазар на стоманата за предварително напрягане — Глоби — Преценка на способността за плащане — Насоки относно метода за определяне на размера на глобите от 2006 г. — Правомощие за пълен съдебен контрол — Вземане предвид на факти, настъпили след приемане на спорното решение — Принципи на пропорционалност и на равно третиране — Право на ефективна съдебна защита)

(2016/C 343/22)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: Westfälische Drahtindustrie GmbH, Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG, Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG (представител: C. Stadler, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: V. Bottka, H. Leupold и G. Meessen)

Диспозитив

1. *Отхвърля жалбата.*

2. *Осъжда Westfälische Drahtindustrie GmbH, Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG и Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG да заплатят съдебните разноски.*

([1]) ОВ C 389, 23.11.2015 г.

Определение на Съда (пети състав) от 12 юли 2016 г. — Ana Pérez Gutiérrez/Европейска комисия

(Дело C-604/15 P) ([1])

(Обжалване — Процедурен правилник на Съда — Член 181 — Извъндоговорна отговорност на Европейския съюз — Обществено здраве — Предлагани от Комисията снимки като предупреждения относно здравето, които следва да присъстват на опаковките на тютюневите изделия — Неразрешено използване на образа на починало лице)

(2016/C 343/23)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Ana Pérez Gutiérrez (представител: J. Soler Puebla, abogado)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: J. Baquero Cruz и J. Tomkin)

Диспозитив

1) *Отхвърля жалбата.*

2) *Осъжда г-жа Ana Pérez Gutiérrez да заплати съдебните разноски.*

([1]) ОВ C 38, 1.2.2016 г.

Определение на Съда (осми състав) от 7 юли 2016 г. — Panasonic Corp./MT Picture Display Co. Ltd, Европейска комисия

(Дело C-608/15 P) ([1])

(Обжалване — Процедурен правилник на Съда — Член 181 — Картели — Световен пазар на катодни тръби за телевизионни екрани и компютърни монитори — Споразумения и съгласувани практики в областта на цени, подялба на пазари и на клиенти и на ограничение на продукция — Право на защита — Изложение на възраженията — Съдържание)

(2016/C 343/24)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Panasonic Corp. (представители: R. Gerrits, advocaat, M. Hoskins QC, M. Gray, Barrister)

Друга страна в производството: MT Picture Display Co. Ltd, Европейска комисия (представители: A. Biolan и V. Bottka)

Диспозитив

1) *Отхвърля жалбата.*

2) *Осъжда Panasonic Corp. да понесе, освен направените от него съдебни разноски, и съдебните разноски на Европейската комисия.*

([1]) ОВ C 27, 25.1.2016 г.

Определение на Съда (пети състав) от 30 юни 2016 г. (преюдициално запитване от Cour d'appel de Versailles — Франция) — Electricité Réseau Distribution France SA (ERDF)/Axa Corporate Solutions SA, Ombrière Le Bosc SAS

(Дело C-669/15) ([1])

(Преюдициално запитване — Липса на правна уредба — Явна недопустимост — Член 53, параграф 2 и член 94 от Процедурния правилник на Съда)

(2016/C 343/25)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour d'appel de Versailles

Страни в главното производство

Въззивник: Electricité Réseau Distribution France SA (ERDF)

Въззиваели: Axa Corporate Solutions SA, Ombrière Le Bosc SAS

Диспозитив

Преюдициалното запитване, отправено от Cour d'appel de Versailles (Франция), с акт от 8 декември 2015 г., е явно недопустимо.

([1]) ОВ C 78, 29.2.2016 г.

Определение на Съда (пети състав) от 5 юли 2016 г. (преюдициално запитване от Juzgado de Primera Instancia nº11 de Vigo — Испания) — Banco Popular Español SA, PL Salvador SARL/Maria Rita Giraldez Villar, Modesto Martínez Baz

(Дело C-7/16) ([1])

(Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Директива 93/13/ЕИО — Неравноправни клаузи — Прехвърляне на вземане — Право на длъжника да погаси задължението си — Условия за упражняване на това право)

(2016/C 343/26)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de Primera Instancia nº11 de Vigo

Страни в главното производство

Взискатели: Banco Popular Español SA, PL Salvador SARL

Длъжници: Maria Rita Giraldez Villar, Modesto Martínez Baz

Диспозитив

Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори трябва да се тълкува в смисъл, че не е приложима към национална правна уредба като разглежданата в главното производство относно правото на длъжник по вземане, прехвърлено от кредитора на трето лице, да погаси задължението си като заплати на третото лице цената, която последното е платило въз основа на това прехвърляне.

([1]) ОВ C 118, 4.4.2016 г.

Определение на Съда (девети състав) от 30 юни 2016 г. (преюдициално запитване от Înalta Curte de Casație şi Justiție — Румъния) — Evo Bus GmbH/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești

(Дело C-55/16) ([1])

(Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Обща система на данъка върху добавената стойност — Право на възстановяване — Осма директива 79/1072/ЕИО — Условия за получаване на възстановяване — Налагане на условия, които са различни от посочените в членове 3 и 4 — Задължение за представяне на доказателство за плащане на данъка — Допустимост)

(2016/C 343/27)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Înalta Curte de Casație şi Justiție

Страни в главното производство

Жалбоподател: Evo Bus GmbH

Ответник: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești

Диспозитив

Осма директива 79/1072/ЕИО на Съвета от 6 декември 1979 година за хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху търговския оборот — режим на възстановяване на данък върху добавената стойност на данъчнозадължени лица, които не са установени на територията на страната на сделката не допуска правна уредба на държава членка съгласно която, за да упражнят правото си на възстановяване на данък добавена стойност, на данъчно задължените лица е наложено общото задължение да представят доказателство за плащането на този данък.

([1]) ОВ C 145, 25.4.2016 г.

Определение на Съда (шести състав) от 22 юни 2016 г. (преюдициално запитване от Court of Appeal — Ирландия) — М. Н./М. Н.

(Дело C-173/16) ([1])

(Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Липса на разумно съмнение — Съдебна компетентност по брачни дела — Регламент (ЕО) № 2201/2003 — Член 16, параграф 1, буква а) — Определяне на момента на сезиране на съд — Понятие за „момент на подаване на исковата молба или на документ, имащ същото значение, в съда)

(2016/C 343/28)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Court of Appeal

Страни в главното производство

Ищец: М. Н.

Ответник: М. Н.

Диспозитив

Член 16, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000, трябва да се тълкува в смисъл, че „момент[ът] на подаване на исковата молба или на документ, имащ същото значение[,] в съда“ по смисъла на тази разпоредба е моментът на извършване на това подаване в съответния съд, дори самото подаване да не води веднага до започване на производството съгласно националното право.

([1]) ОВ C 211, 13.6.2016 г.

Преюдициално запитване от Finanzgericht Münster (Германия), постъпило на 26 април 2016 г. — X/ Finanzamt I

(Дело C-238/16)

(2016/C 343/29)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Münster

Страни в главното производство

Жалбоподател: X

Ответник: Finanzamt I

Преюдициални въпроси

1) Трябва ли член 132, параграф 1, буква г) от Директива 2006/112 ([1]) да се тълкува в смисъл, че доставката на човешка кръв обхваща и доставката на кръвна плазма, получена от човешка кръв?

2) При утвърдителен отговор на първия въпрос, важи ли това и за кръвна плазма, която е предназначена не пряко за терапевтични цели, а за производството на лекарствени продукти?

3) При отрицателен отговор на втория въпрос, от какво зависи окачествяването на кръвната плазма като „кръв“: единствено от конкретно избраното предназначение на плазмата или и от абстрактно съществуващите възможности за използването ѝ?

4) При утвърдителен отговор на първия и втория въпрос, сделка, която съгласно член 132, параграф 1, буква г) от Директива 2006/112 е освободена от данък върху добавената стойност в рамките на дадена държава членка, води ли до изключване на приспадането на данъка по член 168 от Директива 2006/112, независимо от приложимата в третата държава правна уредба на данъка върху добавената стойност, дори и когато става въпрос за доставка при износ, за която се прилага приспадане съгласно член 169, буква б) във връзка с член 146, параграф 1 от Директива 2006/112?

([1]) Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia), постъпило на 10 май 2016 г. — Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica (Confetra) и др./ Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico

(Дело C-259/16)

(2016/C 343/30)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica (Confetra), Associazione Nazionale Imprese Trasporti Automobilistici, Società Fercam SpA, Associazione non Riconosciuta Alsea, Associazione Fedit, Società Carioni Spedizioni Internazionali Srl, Federazione Nazionale delle Imprese di Spedizioni Internazionali — Fedespedi, Società Tnt Global Express SpA

Ответници: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico

Преюдициални въпроси

1) Допуска ли правото на Европейския съюз, по-специално член [2], точки 1 и 1a и член 6 от Директива 97/67/ЕО ([1]), изменена и допълнена с Директива 2008/6/ЕО ([2]), прилагането на национална разпоредба, по-специално на член 2, букви a) и f) от Законодателен декрет № [261]/1999, както и на член 1, параграф 1, буква g) във връзка с букви r) и i) от „Правилник относно разрешенията за публично предлагане на пощенски услуги“, съдържащ се в приложение A към Решение AGCOM 129/15/CONS от 23 март 2015 г. и съответната „Наредба за процедурите по издаване на разрешение за публично предлагане на пощенски услуги“, съдържаща се в Декрет от 29 юли 2015 г. на Ministero dello Sviluppo economico [Министерство на икономическото развитие], доколкото включват в пощенската услуга и автотранспортни, спедиторски и експресни куриерски услуги?

2) Допуска ли правото на Европейския съюз, по-специално член 9, параграф 1 и [член 2], точка 19 от Директива 97/67/ЕО, изменена и допълнена с Директива 2008/6/ЕО, както и принципите на пропорционалност и разумност, прилагането на национална разпоредба, по-специално на член 6, параграф 1 от Законодателен декрет № [261]/1999, както и на член 8 от „Правилник относно разрешенията за публично предлагане на пощенски услуги“, съдържащ се в приложение A към Решение AGCOM 129/15/CONS от 23 март 2015 г. и съответната „Наредба за процедурите по издаване на разрешение за публично предлагане на пощенски услуги“, съдържаща се в Декрет от 29 юли 2015 г. на Ministero dello Sviluppo economico, доколкото налагат на доставчиците на автотранспортни, спедиторски и експресни куриерски услуги да се снабдят с общо разрешение в допълнение към това, което е необходимото за гарантиране на съществените изисквания относно предоставянето на пощенски услуги?

3) Допуска ли правото на Европейския съюз, и по-специално член 7, параграф 4 и член 9, параграф 2 от Директива 97/67/ЕО, изменена и допълнена с Директива 2008/6/ЕО, прилагането на национална разпоредба, по-специално на член 6, параграф 1 bis и член 10, параграф 2 от Законодателен декрет № 261/1999, както и на член 11, параграф 1, буква f) и член 15, параграф 2 от „Правилник относно разрешенията за публично предлагане на пощенски услуги“, съдържащ се в приложение А към Решение AGCOM 129/15/CONS от 23 март 2015 г., и на член 9 от съответната „Наредба за процедурите по издаване на разрешение за публично предлагане на пощенски услуги“, съдържаща се в Декрет от 29 юли 2015 г. на Ministero dello Sviluppo economico, доколкото налагат на доставчиците на автотранспортни, спедиторски и експресни куриерски услуги задължението да правят вноски в компенсационния фонд за универсалната услуга?

4) Допуска ли правото на Европейския съюз, и по-специално член 9, параграф 2 от Директива 97/67/ЕО, изменена и допълнена с Директива 2008/6/ЕО, прилагането на национална разпоредба, по-специално на членове 6 и 10 от Законодателен декрет № 261/1999, както и на член 11, параграф 1, буква f) и член 15, параграф 2 от „Правилник относно разрешенията за публично предлагане на пощенски услуги“, съдържащ се в приложение А към Решение AGCOM 129/15/CONS от 23 март 2015 г., и на член 9 от съответната „Наредба за процедурите по издаване на разрешение за публично предлагане на пощенски услуги“, съдържаща се в Декрет от 29 юли 2015 г. на Ministero dello Sviluppo economico, доколкото не предвиждат преценка за случаите, в които вноската в компенсационния фонд за покриване на разходите за универсална услуга може да се приеме за целесъобразна, и не предвиждат диференцирани условия за прилагане във връзка както със субективното положение на данъчнозадължените лица, така и със състоянието на пазарите?

([1]) Директива 97/67/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 1997 година относно общите правила за развитието на вътрешния пазар на пощенските услуги в Общността и за подобряването на качеството на услугата (ОВ 1998, L 15, стр. 14; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 3, стр. 12).

([2]) Директива 2008/6/ЕО Европейския парламент и на Съвета от 20 февруари 2008 г., за изменение на Директива 97/67/ЕО с оглед пълното изграждане на вътрешния пазар на пощенски услуги в Общността (ОВ L 52, стр. 3).

Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Италия), постъпило на 11 май 2016 г. — Associazione Italiana dei Corrieri Aerei Internazionali (AICAI) и др./Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico

(Дело C-260/16)

(2016/C 343/31)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Страни в главното производство

Жалбоподател: Associazione Italiana dei Corrieri Aerei Internazionali (AICAI), DHL Express (Italy) Srl, Federal Express Europe Inc., United Parcel Service Italia Ups Srl

Ответник: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico

Преюдициални въпроси

1) Допуска ли правото на Европейския съюз, по-специално член [2], точки 1 и 1а и член 6 от Директива 97/67/ЕО, изменена и допълнена с Директива 2008/6/ЕО, прилагането на национална разпоредба, по-специално на член 2, букви а) и f) от Законодателен декрет № [261]/1999, както и на член 1, параграф 1, буква g) във връзка с букви r) и i) от „Правилник относно разрешенията за публично предлагане на пощенски услуги“, съдържащ се в приложение А към Решение AGCOM 129/15/CONS от 23 март 2015 г. и съответната „Наредба за процедурите по издаване на разрешение за публично предлагане на пощенски услуги“, съдържаща се в Декрет от 29 юли 2015 г. на Ministero dello Sviluppo economico [Министерство на икономическото развитие], доколкото включват в пощенската услуга и автотранспортни, спедиторски и експресни куриерски услуги?

2) Допуска ли правото на Европейския съюз, по-специално член 9, параграф 1 и [член 2], точка 19 от Директива 97/67/ЕО, изменена и допълнена с Директива 2008/6/ЕО, както и принципите на пропорционалност и разумност, прилагането на национална разпоредба, по-специално на член 6, параграф 1 от Законодателен декрет № [261]/1999, както и на член 8 от „Правилник относно разрешенията за публично предлагане на пощенски услуги“, съдържащ се в приложение А към Решение AGCOM 129/15/CONS от 23 март 2015 г. и съответната „Наредба за процедурите по издаване на разрешение за публично предлагане на пощенски услуги“, съдържаща се в Декрет от 29 юли 2015 г. на Ministero dello Sviluppo economico, доколкото налагат на доставчиците на автотранспортни, спедиторски и експресни куриерски услуги да се снабдят с общо разрешение в допълнение към това, което е необходимото за гарантиране на съществените изисквания относно предоставянето на пощенски услуги?

3) Допуска ли правото на Европейския съюз, и по-специално член 7, параграф 4 и член 9, параграф 2 от Директива 97/67/ЕО, изменена и допълнена с Директива 2008/6/ЕО, прилагането на национална разпоредба, по-специално на член 6, параграф 1 bis и член 10, параграф 2 от Законодателен декрет № 261/1999, както и на член 11, параграф 1, буква f) и член 15, параграф 2 от „Правилник относно разрешенията за публично предлагане на пощенски услуги“, съдържащ се в приложение А към Решение AGCOM 129/15/CONS от 23 март 2015 г., и на член 9 от съответната „Наредба за процедурите по издаване на разрешение за публично предлагане на пощенски услуги“, съдържаща се в Декрет от 29 юли 2015 г. на Ministero dello Sviluppo economico, доколкото налагат на доставчиците на автотранспортни, спедиторски и експресни куриерски услуги задължението да правят вноски в компенсационния фонд за универсалната услуга?

4) Допуска ли правото на Европейския съюз, и по-специално член 9, параграф 2 от Директива 97/67/ЕО, изменена и допълнена с Директива 2008/6/ЕО, прилагането на национална разпоредба, по-специално на членове 6 и 10 от Законодателен декрет № 261/1999, както и на член 11, параграф 1, буква f) и член 15, параграф 2 от „Правилник относно разрешенията за публично предлагане на пощенски услуги“, съдържащ се в приложение А към Решение AGCOM 129/15/CONS от 23 март 2015 г., и на член 9 от съответната „Наредба за процедурите по издаване на разрешение за публично предлагане на пощенски услуги“, съдържаща се в Декрет от 29 юли 2015 г. на Ministero dello Sviluppo economico, доколкото не предвиждат преценка за случаите, в които вноската в компенсационния фонд за покриване на разходите за универсална услуга може да се приеме за целесъобразна, и не предвиждат диференцирани условия за прилагане във връзка както със субективното положение на данъчнозадължените лица, така и със състоянието на пазарите?

Преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione (Италия), постъпило на 13 май 2016 г. — Agenzia delle Entrate/Federal Express Europe Inc.

(Дело C-273/16)

(2016/C 343/32)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte suprema di cassazione

Страни в главното производство

Жалбоподател: Agenzia delle Entrate

Ответник: Federal Express Europe Inc.

Преюдициален въпрос

Може ли член 144 във връзка с член 86, параграф 1 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. ([1]) (които съответстват на член 14, параграфи 1 и 2, и член 11, част Б, параграф 3 от Директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 г. ([2])) да се тълкува в смисъл, че единственото условие за необлагане с ДДС на свързаните услуги, които се състоят във вътрешен превоз, така наречените услуги „насочени към вътрешния пазар“ (inbound) — от района на летището до местоназначението на територията на държавата членка и с клауза „franco destino“ (франко получател) — е тяхната стойност да бъде включена в данъчната основа, независимо от това дали се извършва ефективно данъчно облагане на митницата в момента на вноса на стоките; и че следователно не е съвместимо с горепосочените общностни разпоредби тълкуване на вътрешните разпоредби на член 9, алинея 1, точка 2) във връзка с член 69, алинея 1 от Декрет № 633 на президента на Републиката от 26 октомври 1972 г. в редакцията им, действаща към момента на настъпване на обстоятелствата по спора, ratione temporis, според което при всички случаи, следователно и в хипотезата на необлагаем с ДДС внос — както в конкретния случай, тъй като става дума за документи и стоки с незначителна стойност — трябва да бъде изпълнено допълнителното условие за ефективното им облагане с ДДС (и за конкретното плащане на данъка на митницата) в момента на вноса на тези стоки; и то евентуално като се има предвид фактът, че услугите по превоз имат спомагателен характер спрямо основните услуги (внос) и че главното съображение както при основните, така и при спомагателните услуги е опростяване?

([1]) Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1, специално българско издание: глава 9, том 3 стр. 7).

([2]) Шеста Директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 г., относно сближаване на законодателството на страните членки , уреждащо въпросите на данъка върху оборота — Обща
система на ДДС: единна база за облагане (ОВ L 145, стр. 1).

Преюдициално запитване от Amtsgericht Düsseldorf (Германия), постъпило на 13 май 2016 г. — flightright GmbH/Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA

(Дело C-274/16)

(2016/C 343/33)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Ищец: flightright GmbH

Ответник: Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA

Преюдициален въпрос

При въздушен превоз на пътници, който се осъществява с два полета и не включва значителен престой на летищата, на които се сменят полетите, следва ли мястото на пристигане на втората отсечка да се счита за мястото на изпълнение по смисъла на член 7, точка 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 1215/2012 ([1]), ако е предявен иск срещу въздушния превозвач, изпълняващ полета по първата отсечка, когато е възникнала нередовността, и превозът по втората отсечка се осъществява от друг въздушен превозвач?

([1]) Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 351, стр. 1).

Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 24 май 2016 г. — Air Berlin PLC & Co. Luftverkehrs KG/Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

(Дело C-290/16)

(2016/C 343/34)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Air Berlin PLC & Co. Luftverkehrs KG

Ответник: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Преюдициални въпроси

1) Следва ли разпоредбата на член 23, параграф 1, трето изречение от Регламент (ЕО) № 1008/2008 ([1]) да се тълкува в смисъл, че при публикуване на своите въздухоплавателни тарифи въздушните превозвачи трябва да посочат действителния размер на посочените в букви б), в) и г) от тази разпоредба данъци, летищни такси и други такси, допълнителни такси и съответни тарифи, като следователно не могат да ги отразяват само частично в своите въздухоплавателни тарифи по буква а) от същата разпоредба?

2) Следва ли разпоредбата на член 22, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1008/2008 да се тълкува в смисъл, че не допуска прилагането на национална правна уредба относно общите договорни условия, имаща правно основание в правото на Съюза, съгласно която на неявили се за полет или анулирали самолетния си билет потребители по тази причина не може да се налага отделна такса за обработване?

([1]) Регламент (ЕО) № 1008/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 24 септември 2008 година относно общите правила за извършване на въздухоплавателни услуги в Общността (ОВ L 293, стр. 3).

Жалба, подадена на 20 май 2016 г. от Zoohaus Bürstadt, Helmut Ofenloch GmbH & Co. KG срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 17 март 2016 г. по дело T-817/14, Zoofachhandel Züpke GmbH и др./Европейска комисия

(Дело C-311/16 P)

(2016/C 343/35)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Zoohaus Bürstadt, Helmut Ofenloch GmbH & Co. KG (представител: E. Hauk, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Европейска комисия

С определение на Съда от 20 юли 2016 г. делото е заличено от регистъра на Съда.

Преюдициално запитване от Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Германия), постъпило на 3 юни 2016 г. — B/Land Baden-Württemberg

(Дело C-316/16)

(2016/C 343/36)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Страни в главното производство

Жалбоподател: B

Ответник: Land Baden-Württemberg

Преюдициални въпроси

1) Поначало ли е изключена възможността налагането и последващото изпълнение на наказание лишаване от свобода да водят до констатация, че интеграционните връзки на гражданин на Съюза, влязъл в приемащата държава членка на тригодишна възраст, са прекъснати, в резултат от което не е налице непрекъснато пребиваване през последните десет години по смисъла на член 28, параграф 3, буква а) от Директива 2004/38 ([1]) и съответно не следва да се предоставя защитата срещу експулсиране по член 28, параграф 3, буква а) от Директива 2004/38, при положение че след пристигането си на тригодишна възраст гражданинът на Съюза е прекарал целия си досегашен живот в тази приемаща държава членка, вече няма връзка с държавата членка, на която е гражданин, и е извършил престъплението, за което е наложено и приведено в изпълнение наказанието лишаване от свобода, едва след двадесет години пребиваване в страната?

2) При отрицателен отговор на първия въпрос: при преценката дали изпълнението на наказание лишаване от свобода води до прекъсване на интеграционните връзки следва ли да не се взема предвид наказанието лишаване от свобода, което е наложено за престъплението, съставляващо основанието за експулсиране?

3) При отрицателен отговор на първия и втория въпрос: по какви критерии се определя дали в подобен случай заинтересованият гражданин на Съюза все пак се ползва от защитата срещу експулсиране по член 28, параграф 3, буква а) от Директива 2004/38?

4) При отрицателен отговор на първия и втория въпрос: има ли произтичащи от правото на Съюза задължителни критерии за определянето на „конкретния момент, в който се поставя въпросът за експулсиране“ и към който следва да се направи обща преценка на положението на заинтересования гражданин на Съюза, за да се провери до каква степен прекъсването на пребиваването през последните десет години преди решението за експулсирането му е пречка той да се ползва от високото ниво на защита срещу експулсиране?

([1]) Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се придвижват и пребиват свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО (ОВ L 158, 2004 г., стр. 77; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 56).

Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 7 юни 2016 г. — Global Starnet Ltd/Ministero dell'Economia e delle Finanze, Amministrazione Autonoma Monopoli di Stato

(Дело C-322/16)

(2016/C 343/37)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподател: Global Starnet Ltd

Ответници: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Amministrazione Autonoma Monopoli di Stato

Преюдициални въпроси

1) Основен въпрос: може ли член 267, параграф 3 от Договора за функционирането на ЕС да се тълкува в смисъл, че не съществува безусловно задължение на последната съдебна инстанция за отправяне на преюдициално запитване по въпрос относно тълкуването на европейското право, ако в хода на същото съдебно производство Corte costituzionale [Конституционният съд] е преценил по същество конституционосъобразността на националната правна уредба, като е използвал същите нормативни параметри като тези, чието тълкуване се иска от Съда, макар и формално различни, тъй като се съдържат в разпоредби на Конституцията, а не на европейските Договори?

2) При условията на евентуалност по отношение на първия въпрос, ако Съдът отговори на въпроса относно тълкуването на член 267, параграф 3 в смисъл, че е задължително отправянето на преюдициално запитване: допускат ли разпоредбите и принципите, посочени в член 26 (Вътрешен пазар), член 49 (Право на установяване), член 56 (Свобода на предоставяне на услуги), член 63 (Свобода на движение на капитали) от Договора за функционирането на ЕС и в член 16 (Свобода на стопанска инициатива) от Хартата на основните права на ЕС, както и общият принцип на оправданите правни очаквания (който „е един от основните принципи на Съюза“, както е постановил Съдът в решение от 14 март 2013 г. по дело C-545/11), приемането и прилагането на национална правна уредба (член 1, алинея 78, буква b), точки 4, 8, 9, 17, 23, 25 от Закон № 220/2010), която предвижда и за лица, които вече са концесионери в сектора на телематичното провеждане на законни игри, нови изисквания и задължения чрез допълнително споразумение към вече съществуващия договор (и без какъвто и да е срок за постепенно привеждане в съответствие)?

Жалба, подадена на 9 юли 2016 г. от LL срещу определението, постановено от Общия съд (седми състав) на 19 април 2016 г. по дело T-615/15, LL/Европейски парламент

(Дело C-326/16 P)

(2016/C 343/38)

Език на производството: литовски

Страни

Жалбоподател: LL (представител: J. Petrulionis, advokatas)

Друга страна в производството: Европейски парламент

Искания на жалбоподателя

— да отмени Определение на Общия съд на Европейския съюз (седми състав), обявено на 19 април 2016 г. по дело T-615/15, с което се отхвърля искането на жалбоподателя за отмяна, на първо място, на решение D(2014) 15503 на Генералния секретар на Европейския парламент от 17 април 2014 г., с което от жалбоподателя е поискано да върне платената му неправилно надбавка за парламентарни сътрудници, и на второ място, на дебитно известие № 2014-575 от 5 май 2014 г.;

— да върне делото за ново разглеждане.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят се позовава на пет основания.

1. В определението си Общият съд на Европейския съюз не разгледал и не оценил изцяло, правилно, изчерпателно и обективно всички релевантни и представени в жалбата писмени доказателства, въз основа на които може за да се установи надлежно и правилно срокът за обжалване, и поради това в определението стигнал до изводи, които не съответстват на документите по делото и на посочените в жалбата правни разпоредби, и по-специално, че „жалба[та] е подадена повече от 17 месеца след последната дата“, „… жалбоподателят не установил и дори не посочил, че са налице … обстоятелства, поради които на основание първа алинея на член 45 от Статута на Съда на Европейския съюз въпросният срок може да не бъде спазен …“ и „… жалбата трябва да бъде отхвърлена като явно недопустима, тъй като е просрочена…“.

2. В определението Общият съд не приложил правилно член 263 от Договора за функционирането на Европейския съюз, нарушил член 72 от Мерките за прилагане на Устава на членовете на Европейския парламент и преценил неправилно възможностите за прилагане на член 45 от Статута на Съда на Европейския съюз, доколкото:

— като бивш член на Европейския парламент жалбоподателят не се съгласил с решението на Генералния секретар на Европейския парламент (и с приетото на това основание дебитно известие) и го счел за неоснователно, упражнил правото си и изпълнил изискванията по член 72 от Мерките за прилагане на Устава на членовете на Европейския парламент, подавайки оплакване във връзка с решението първо до квесторите и след това до Службата и до председателя на Европейския парламент;

— правото на жалбоподателя да подаде жалба пред Общия съд за отмяна на решението на Генералния секретар на Европейския парламент и на приетото на това основание дебитно известие възникнало едва впоследствие, когато на 10 септември 2015 г. жалбоподателят получил електронно писмо от представител на Европейския парламент, а заедно с него, освен другите документи, и окончателно писмо № 311354 от 26 юни 2015 г. от председателя на Европейския парламент по член 72, параграф 3 от Мерките за прилагане на Устава на членовете на Европейския парламент;

— двумесечният срок, в който жалбоподателят е можел да подаде жалба пред Общия съд за отмяна на решението на Генералния секретар на Европейския парламент и на приетото на това основание дебитно известие, започнал да тече именно в деня, в който е получено окончателно писмо № 311354 от 26 юни 2015 г. от председателя на Европейския парламент по член 72, параграф 3 от Мерките за прилагане на Устава на членовете на Европейския парламент, тоест, на 10 септември 2015 г., съгласно шеста алинея на член 263 от ДФЕС

— предвид това и съгласно шеста алинея на член 263 от ДФЕС, срокът да подаване на жалба пред Общият съд е изтекъл на 10 декември 2015 г. Жалбата е получена в секретариата на Общия съд на 4 ноември 2015 г. Това означава, че предвиденият в шеста алинея на член 263 от ДФЕС двумесечен срок за обжалване е спазен и жалбата не е „просрочена“;

— в определението Общият съд изобщо не извършил преценка на посочените или предвидени в разпоредбите на член 72 от Мерките за прилагане на Устава на членовете на Европейския парламент документи и обстоятелства, разпоредби, които жалбоподателят отбелязал и на основание на които подал оплакване срещу решението на Генералния секретар на Европейския парламент и дебитното известие в рамките на досъдебна процедура;

— с определението Общият съд не само нарушил правата и интересите на жалбоподателя, но и приложил неправилно член 263 от ДФЕС, като при това не спазил и член 72 от Мерките за прилагане на Устава на членовете на Европейския парламент;

— освен това в определението Общият съд неправилно и неоснователно установил, че не е възможно да се приложи член 45 от Статута на Съда. Прилагането на процедурата за досъдебно разглеждане на спора, активното, старателно, внимателно и съзнателно поведение на жалбоподателя, времето, по което са получени документите, и други обстоятелства потвърждават факта, че макар в разглеждания случай да е счетено, че срокът за обжалване е изтекъл, този срок би трябвало да бъде подновен, тъй като той не е спазен поради важни, обективни и основателни причини, а именно съблюдаване на процедурата, предвидена в член 72 от Мерките за прилагане на Устава на членовете на Европейския парламент (член 45, втора алинея от Статута на Съда на Европейския съюз). Жалбоподателят не би могъл да знае, че спазването на задължителната процедура, предвидена в член 72 от Мерките за прилагане на Устава на членовете на Европейския парламент, може да означава, че той губи правото си да подаде жалба пред Общия съд (втора алинея на член 45 от Статута на Съда). Следва да се отбележи, че в жалбата си жалбоподателят по-късно пита също дали решенията на квесторите и на Службата на Европейския парламент, приети съгласно член 72 от Мерките за прилагане на Устава на членовете на Европейския парламент, са обосновани и законосъобразни.

3. В определението Общият съд неправилно приложил член 126 от Процедурния правилник на Общия съд, когато на това основание приел, че не следва да разглежда докрай производството, а трябва да отхвърли жалбата;

— в определението Общият съд обосновал прилагането на член 126 от своя Процедурен правилник само на обстоятелството и на основанието, че жалбата е просрочена, тоест, че е подадена след като е изтекъл предвиденият в шеста алинея на член 263 от ДФЕС срок;

— в жалбата е доказано, че предвиденият в шеста алинея на член 263 ДФЕС срок за обжалване не е бил изтекъл, поради което с определението си Общият съд неправилно и незаконосъобразно отхвърлил жалбата на основание на член 126 от Процедурния си правилник;

— в разглеждания случай не са налице основанието и условията за прилагане на член 126 от Процедурния правилник на Общия съд. Жалбата е подадена преди да изтече предвидения в шеста алинея на член 263 ДФЕС срок за обжалване и следователно, тя не може да се счита за явно недопустима. В разглеждания случай Общият съд нарушил член 126 от Процедурния си правилник, прилагайки същата разпоредба неправилно и незаконосъобразно.

4. Определението на Общия съд нарушава правото на жалбоподателя на ефективни правни средства за защита и на справедлив съдебен процес, предвидено в член 47, параграфи 1 и 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз, тъй като в него Общият съд незаконосъобразно и неправилно отхвърлил жалбата на основание член 126 от Процедурния си правилник като явно недопустима, понеже е просрочена, и не разгледал по същество жалбата и изтъкнатите в нея доводи и твърдения.

5. В определението Общият съд неправилно приел, че жалбоподателят трябва да понесе направените от него разноски пред Общия съд (член 133 и член 134, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд):

С определението Общият съд неправилно отхвърлил жалбата на основание член 126 от Процедурния си правилник, и следователно също неправилно решил, че жалбоподателят трябва да понесе направените от него разноски пред Общия съд. След като това определение бъде отменено и делото бъде върнато на първоинстанционния съд за ново разглеждане, въпросът за съдебните разноски трябва отново да бъде разгледан в окончателното решение на Общия съд и ако жалбата бъде уважена, ответникът, Европейският парламент, ще трябва да плати на жалбоподателя всички направени от него съдебни разноски (член 133 и член 134, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд).

Иск, предявен на 15 юни 2016 г. — Европейска комисия/Република Полша

(Дело C-336/16)

(2016/C 343/39)

Език на производството: полски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: K. Herrmann и E. Manhaeve)

Ответник: Република Полша

Искания на ищеца

— Ищецът иска да се установи, че поради:

— превишаване от 2007 г. поне до 2013 г. на дневните пределно допустими стойности за прахови частици ПЧ 10 в 35 зони за качество на атмосферния въздух и на годишните пределно допустими стойности за ПЧ 10 в девет зони за качество на атмосферния въздух, както и липса на информация за подобряване тона това положение,

— липса на предприети подходящи мерки в програмите за качество на въздуха, насочени към възможно най-кратко превишаване на пределно допустимите стойности за ПЧ 10 в атмосферния въздух,

— превишаване на дневните пределно допустими стойности, увеличени с допустимото отклонение, от 1 януари 2010 г. до 10 юни 2011 г. в зони 14.17 (град Radom), 14.18 (Pruszkowsko-żyrardowska зона) и 16.5 (Kędzierzyńsko-kozielska зона), както и от 1 януари 2011 г. до 10 юни 2011 г. в зона 30.3 (Ostrowsko-kępińska зона),

— неправилно транспониране на член 23, параграф 1, втора алинея от Директива 2008/50/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2008 година относно качеството на атмосферния въздух и за по-чист въздух за Европа ([1]),

Република Полша не е изпълнила задълженията си, предвидени съответно в член 13, параграф 1 във връзка с приложение XI към Директива 2008/50/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2008 година относно качеството на атмосферния въздух и за по-чист въздух за Европа, и в член 23, параграф 1, втора алинея, член 22, параграф 3 във връзка със същото приложение XI,

— да се осъди Република Полша да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

От 2007 г. дневните и годишни пределно допустими стойности за ПЧ 10 са превишени съответно в 35 и 9 зони. Въпреки това неизпълнението на член 13, параграф 1 във връзка с приложение XI към Директива 2008/50/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2008 година относно качеството на атмосферния въздух и за по-чист въздух за Европа, в нарушение на член 23, параграф 1, втора алинея от нея Република Полша не е приела ефективни мерки в плановете за качеството на атмосферния въздух, благодарение на които посочените превишения да са с възможно най-кратка продължителност.

Неефективността на тези мерки произтича по-специално от продължителността на превишенията на пределно допустимите стойности и от липсата на правни разпоредби, установяващи стойностите на емисиите за горива, използвани в сектора на индивидуалното отопление, както и установяващи емисионни стандарти за уредите за индивидуално отопление.

([1]) ОВ L 152, стр. 1.

Преюдициално запитване от Tribunale di Milano (Италия), постъпило на 22 юни 2016 г. — Sacko Moussa/Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione internazionale di Milano

(Дело C-348/16)

(2016/C 343/40)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Milano

Страни в главното производство

Жалбоподател: Sacko Moussa

Ответник: Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione internazionale di Milano

Преюдициален въпрос

Следва ли Директива 2013/32/ЕС ([1]) (по-конкретно членове 12, 14, 31, 46) да се тълкува в смисъл, че допуска процедура като италианската (член 19, алинея 9 от Законодателен декрет № 150 от 2011 г.), при която съдебният орган, сезиран от търсещото убежище лице — чиято молба, в резултат на цялостно разглеждане с изслушване, е отхвърлена от натоварения с разглеждане на молбите за убежище административен орган — може да отхвърли направо съдебната жалба, без да трябва да провежда ново изслушване на молителя, когато жалбата е явно неоснователна и няма никаква възможност за преодоляване на отказа на административния орган?

([1]) Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила (ОВ L 180, 2013 г., стр. 60).

Жалба, подадена на 24 юни 2016 г. от Salvatore Aniello Pappalardo, Pescatori La Tonnara Soc. coop., Fedemar Srl, Testa Giuseppe & C. s.n.c, Pescatori San Pietro Apostolo Srl, Camplone Arnaldo & C. Snc di Camplone Arnaldo & C., Valentino Pesca s.a.s., di Camplone Arnaldo & C. срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 27 април 2016 г. по дело T-316/13, Pappalardo и др./ Комисия

(Дело C-350/16 P)

(2016/C 343/41)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподатели: Salvatore Aniello Pappalardo, Pescatori La Tonnara Soc. coop., Fedemar Srl, Testa Giuseppe & C. s.n.c, Pescatori San Pietro Apostolo Srl, Camplone Arnaldo & C. Snc di Camplone Arnaldo & C., Valentino Pesca s.a.s., di Camplone Arnaldo & C (представители: V. Cannizzaro и L. Caroli, avvocati)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите молят Съда на Европейския съюз:

— Като главно искане, да отмени решение на Общия съд от 27 април 2016 г. по дело T-316/13, и да върне делото на Общия съд, за да произнесе последният по спора от гледна точка на установените от Съда правни принципи.

— При условията на евентуалност, в случай че съгласно член 61 от Статута представените пред него документи му дават основание за това, Съдът да реши по същество искането за обезщетение, предявено от жалбоподателите в първоначално подадената от тях пред Общия съд жалба, и по-конкретно:

1. да установи извъндоговорната отговорност на Европейската комисия за вредите, причинени с приемането на Регламент № 530 от 12 юни 2008 година за установяване на извънредни мерки по отношение на риболова на червен тон с кораби с мрежи гъргър в Атлантическия океан, на изток от 45 ° западна дължина, и в Средиземно море ([1]), обявен за невалиден с Решение на Съда от 17 март 2011 г. по дело C-221/09,

2. в резултат от това да осъди Европейската комисия да им изплати обезщетение за причинените вреди,

— да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

I. Общият съд е допуснал грешка в прилагане на правото, като е изключил релевантността на Определение на Общия съд от 14 февруари 2012 г. по дело T-305/08 за установяване значението, което има обявяването на невалидността по отношение на Регламент № 530/2008 по дело AJD Tuna.

В подкрепа на извода си, че няма основание за произнасяне по дело T-305/08, определение от 14 февруари 2012 г. тълкува решение *AJD Tuna* в смисъл,че то напълно удовлетворява искането на жалбоподателя по това дело, а именно искането да бъде обявен за невалиден член 1 от Регламент № 530/2008. Следователно определянето на обхвата, който има обявяването на невалидността по Решение AJD Tuna, е предмет на определението от 14 февруари 2012 г.

От това следва, че в обжалваното решение Общият съд е трябвало да приложи обявяването на невалидността по отношение на Регламент № 530/2008, направено в решение AJD Tuna, като обхватът на невалидността е бил определен в определение на Общия съд от 14 февруари 2012 г. по дело T-305/08.

II. Общият съд е допуснал грешка в прилагане на правото, като е приел, че нарушението от Регламент № 530/2008 на принципа на недопускане на дискриминация не съставлява явно и сериозно нарушение .

Общият съд не е преценил, че явният и сериозен характер на нарушението на принципа на недопускане на дискриминация вече е посочен в решение по дело AJD Tuna. Освен това Общият съд не е приложил принципите, установени в собствената му съдебна практика по дела Schneider/Комисия, дело T-351/03, и Artegodan/Комисия, дело T-429/05. И накрая, Общият съд не е приложил проверката, направена от Съда по дело Комисия/Schneider, C-440/07 P.

([1]) ОВ L 155, стр. 9.

Преюдициално запитване от Bundesverwaltungsgericht (Германия), постъпило на 29 юни 2016 г. — Федерална република Германия/Aziz Hasan

(Дело C-360/16)

(2016/C 343/42)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesverwaltungsgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател: Федерална република Германия

Ответник: Aziz Hasan

Преюдициални въпроси

1) Когато след подаването от гражданин на трета държава на втора молба за предоставяне на убежище в друга държава членка (в случая: Германия), вследствие на отхвърлянето от съд на молбата му за спиране на изпълнението на решението за прехвърляне съгласно Регламент (ЕС) № 604/2013 ([1]) на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. (Регламент „Дъблин III“) този гражданин е прехвърлен в първоначално компетентната държава членка, в която е подадена първата молба за предоставяне на убежище (в случая: Италия), и веднага след това се е върнал незаконно във втората държава членка (в случая: Германия),

   а) съгласно принципите на Регламент „Дъблин III“, за целите на съдебния контрол върху решение за прехвърляне меродавна ли е фактическата ситуация към момента на прехвърляне, тъй като компетентността е окончателно определена с извършеното в срок прехвърляне и следователно релевантните за определянето на компетентността разпоредби на Регламент „Дъблин III“ вече не следва да се прилагат по отношение на по-нататъшното развитие, или трябва да се вземат предвид последващи промени на обстоятелствата, които по принцип са от значение за компетентността, например изтичането на срокове за обратно приемане или (ново) прехвърляне?

   б) след приключена процедура по определяне на компетентността на основание решението за прехвърляне възможни ли са по-нататъшни прехвърляния в първоначално компетентната държава членка, и тази държава членка продължава ли да има задължение за приемане на гражданина на трета държава?

2) Ако компетентността не е окончателно определена с прехвърлянето, коя от посочените по-долу разпоредби трябва да се прилага в такава хипотеза спрямо дадено лице по смисъла на член 18, параграф 1, букви б), в) или г) от Регламент „Дъблин III“ поради все още течащото производство по обжалване на вече изпълненото решение за прехвърляне:

   а) член 23 от Регламент „Дъблин III“ (по аналогия), което в случай на ново искане за обратно приемане, ненаправено в срок, може да доведе до преместване на компетентността по смисъла на член 23, параграфи 2 и 3 от Регламент „Дъблин III“, или

   б) член 24 от Регламент „Дъблин III“ (по аналогия), или

   в) нито една от разпоредбите, посочени в подточки а) и б)?

3) В случай че спрямо такова лице не е приложим (по аналогия) нито член 23, нито член 24 от Регламент „Дъблин III“ (въпрос 2, подточка в), на основание на обжалваното решение за прехвърляне възможни ли са по-нататъшни прехвърляния в първоначално компетентната държава членка (в случая: Италия) до приключването на производството по обжалване и продължава ли тази държава членка да има задължението за приемане на гражданина на трета държава, независимо дали са отправени по-нататъшни искания за обратно приемане без да се спазват сроковете по член 23, параграф 3 или по член 24, параграф 2 от Регламент „Дъблин III“ и независимо от сроковете за прехвърляне, залегнали в член 29, параграфи 1 и 2 от Регламент „Дъблин III“?

4) В случай че спрямо такова лице трябва да се приложи (по аналогия) член 23 от Регламент „Дъблин III“ (въпрос 2, подточка а), новото искане за обратно приемане обвързано ли е (по аналогия) с нов срок по член 23, параграф 2 от Регламент „Дъблин III“? Ако това е така, започва ли този нов срок да тече от момента на узнаване от страна на компетентния орган за повторното влизане или друго събитие е от определящо значение за датата, на която започва да тече срокът?

5) В случай че спрямо такова лице трябва да се приложи (по аналогия) член 24 от Регламент „Дъблин III“ (въпрос 2, подточка б):

а) новото искане за обратно приемане обвързано ли е (по аналогия) с нов срок по член 24, параграф 2 от Регламент „Дъблин III“? Ако това е така, започва ли този нов срок да тече от момента на узнаване от страна на компетентния орган за повторното влизане, или друго събитие е от определящо значение за датата, на която започва да тече срокът?

б) Когато другата държава членка (в случая: Германия) пропусне срок, който съгласно член 24, параграф 2 от Регламент „Дъблин III“ трябва да бъде спазен (по аналогия), подаването на нова молба за предоставяне на убежище по смисъла на член 24, параграф 3 от Регламент „Дъблин III“ поражда ли пряко компетентността на другата държава членка (в случая: Германия), или тази държава членка може въпреки новата молба за предоставяне на убежище отново да отправи искане за обратно приемане до първоначално компетентната държава членка (в случая: Италия), без да е обвързана от срок, или да прехвърли чужденеца в тази държава членка, без да отправя искане за обратно приемане?

в) Когато другата държава членка (в случая: Германия) пропусне срок, който съгласно член 24, параграф 2 от Регламент „Дъблин III“ трябва да бъде спазен (по аналогия), наличието на висящо производство, което има за предмет молба за предоставяне на убежище, подадена в другата държава членка (в случая: Германия) преди прехвърлянето, трябва ли да се приравнява на подаването на нова молба за предоставяне на убежище по смисъла на член 24, параграф 3 от Регламент „Дъблин III“?

г) Когато другата държава членка (в случая: Германия) пропусне срок, който съгласно член 24, параграф 2 от Регламент „Дъблин III“ трябва да бъде спазен (по аналогия), и нито чужденецът е подал нова молба за предоставяне на убежище, нито наличието на висящо производство, което има за предмет молба за предоставяне на убежище, подадена в другата държава членка (в случая: Германия) преди прехвърлянето, трябва да се приравнява на подаването на нова молба за предоставяне на убежище по смисъла на член 24, параграф 3 от Регламент „Дъблин III“, може ли другата държава членка (в случая: Германия) отново да отправи искане за обратно приемане до първоначално компетентната държава членка (в случая: Италия), без да е обвързана от срок, или да прехвърли чужденеца в тази държава членка, без да отправя искане за обратно приемане?

([1]) Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или от лице без гражданство (ОВ L 180, стр. 31).

Жалба, подадена на 1 юли 2016 г. от Trioplast Industrier AB срещу решението, постановено от Общия съд (седми състав) на 12 май 2016 г. по дело T-669/14, Trioplast Industrier AB/Европейска комисия

(Дело C-364/16 P)

(2016/C 343/43)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Trioplast Industrier AB (представители: T. Pettersson, F. Sjövall, A. Johansson, advokater)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

a. да отмени решение на Общия съд от 12 май 2016 г. по дело T-669/14 Trioplast Industrier/European Commission,

b. при условията на евентуалност:

(i) да отмени решението на Комисията, съдържащо се в писмо ѝ от 3 юли 2014 г. по дело COMP/38354 — Industrial Bags — Trioplast Industrier AB,

(ii) да отмени или да намали задължението за заплащане на лихви за забава в размер на 674 033,32 EUR, наложено на Trioplast с решение на Комисията, съдържащо се в писмо ѝ от 3 юли 2014 г. по дело COMP/38354 — Industrial Bags — Trioplast Industrier AB,

(iii) да осъди Комисията да възстанови направените от Trioplast разноски в размер на 4 686,64 EUR, внесени като обезпечение за заплащането на лихвите за забава.

c. При условията на евентуалност спрямо предходното, да присъди обезщетение за вреди съгласно член 340, алинея 2 ДФЕС, причинени в резултат на нарушения на законодателство на ЕС:

(i) в размер на лихвите за забава от 674 033,32 EUR, или на част от тях,

(ii) разноски в размер на 4 686,64 EUR, направени във връзка с внасянето на обезпечение за лихвите за забава,

d. В допълнение към исканията съгласно (b) или (c) да присъди обезщетение за вреди съгласно член 340, алинея 2 ДФЕС, причинени в резултат на нарушения на горепосоченото законодателство на ЕС, а именно:

(i) вследствие на нарушения на законодателството на ЕС във връзка с периода от време, през който Комисията не освободи, нито намали размера на банковата гаранция след решението на Общия съд по дело T-40/06, в размер на разходите за предоставяне на обезпечението за сумата от 22 783,90 EUR или за част от нея.

e. Да присъди лихва върху дължимите суми.

f. Да осъди Комисията да заплати съдебните разноски в производството пред Общия съд и пред Съда.

Основания и основни доводи

1. Trioplast поддържа пред Съда исканията и твърденията, направени пред Общия съд. Съгласно член 58 от Статута на Съда на Европейския съюз и членове 168, параграф 1, буква г) и 169, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда Trioplast твърди, че отхвърляйки иска с решението си от 12 май 2016 г. по дело T-669/14 Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото на ЕС.

2. Първо, Общият съд неправилно е приложил правото като заключил, че решението от 2010 г. само е изменило това от 2005 г. Напротив, решението от 2010 г. отменяло изцяло решението от 2005 г. и изисквало Комисията да постанови ново решение срещу Trioplast след като е известен изходът от делата FLS.

3. Второ, Общият съд неправилно е приложил правото като заключил, че оспореното писмо не съдържало решение, което да подлежи на обжалване, тъй като със същото за първи път се пораждало определено по основание и размер задължение за Trioplast.

4. Трето, поради отмяната на решението от 2005 г. с това от 2010 г. не следвало да се трупат лихви за забава съгласно условията на решението от 2005 г.

5. Четвърто, Общият съд неправилно е приложил правото като заключил, че действията на Комисията не са причинили вреди на Trioplast и следователно Общият съд е трябвало да разгледа по същество искането за присъждане на обезщетение за вреди.

Преюдициално запитване от Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Белгия), постъпило на 5 юли 2016 г. — H. F./Belgische Staat

(Дело C-366/16)

(2016/C 343/44)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen [Съвет по споровете във връзка с режима на чужденците]

Страни в главното производство

Жалбоподател: H. F.

Ответник: Белгийската държава

Преюдициални въпроси

Правото на Съюза, и по-специално член 27, параграф 2 от Директивата за гражданството ([1]), евентуално във връзка с член 7 от Хартата, следва ли да се тълкува в смисъл, че молбата за издаване на разрешение за пребиваване, подадена от член на семейството, гражданин на трета страна, в рамките на събиране на семейството с гражданин на Съюза, който се е ползвал от правото си на свободно движение и свобода на установяване, може да бъде отхвърлена в една държава членка поради твърдението, че е налице заплаха в резултат на самото присъствие в обществото на този член на семейството, който в друга държава членка е изключен от статута на бежанец на основание член 1, раздел F от Конвенцията за статута на бежанците и член 12, параграф 2 от Директивата ([2]) за признаването поради факти, които се отнасят до него в конкретен обществено-исторически контекст в страната му по произход, когато изводът за наличието на истинска и настояща заплаха в резултат на поведението на този член на семейството в държавата членка на пребиваване се прави изключително въз основа на решението за изключване от статута на бежанец, без при това да се извършва преценка на опасността от повторно извършване на престъпление в държавата членка на пребиваване?

([1]) Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребиват свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО (ОВ L 158, 2004 г., стр. 77; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 56)

([2]) Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила (ОВ. L, 2011 г., стр. 337, S. 9)

Преюдициално запитване от Oberlandesgericht München (Германия), постъпило на 6 юли 2016 г. — Soha Sahyouni/Raja Mamisch

(Дело C-372/16)

(2016/C 343/45)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht München [Върховен областен съд, град Мюнхен, Германия]

Страни в главното производство

Жалбоподател: Soha Sahyouni

Ответник: Raja Mamisch

Преюдициални въпроси

1) Обхватът на Регламент (ЕС) № 1259/2010 на Съвета от 20 декември 2010 година относно осъществяването на засилено сътрудничество в областта на приложимото право при развод и законна раздяла ([1]), както е определен в член 1 от него, включва ли и т.нар. развод по частноправен ред, в случая — чрез едностранно изявление на единия от съпрузите пред духовен съд в Сирия на основание на шериата?

2) При утвърдителен отговор на първия въпрос:

С оглед на прилагането на Регламент (ЕС) № 1259/2010 в рамките на проверката по член 10 от него следва ли в случаи на развод по частноправен ред

(1) да се вземе предвид абстрактно съпоставката, според която приложимото съгласно член 8 право предвижда достъп до развод и за другия съпруг, но поради неговия пол го свързва с други процесуално- и материалноправни предпоставки в сравнение с достъпа на първия съпруг,

или

(2) прилагането на нормата да зависи от това дали приложението на абстрактно дискриминационното чуждестранно право и в отделния случай — т.е. конкретно — е дискриминационно?

3) В случай на утвърдителен отговор на втория въпрос, точка (2):

Съгласието на дискриминирания съпруг с развода — и под формата на надлежно приемане на обезщетение — основание ли е за неприлагане на тази норма?

([1]) ОВ L 343, 2010 г., стр. 10.

Преюдициално запитване от Finanzgericht Rheinland-Pfalz (Германия), постъпило на 11 юли 2016 г. — Hornbach-Baumarkt-AG/Finanzamt Landau

(Дело C-382/16)

(2016/C 343/46)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Rheinland-Pfalz

Страни в главното производство

Жалбоподател: Hornbach-Baumarkt-AG

Ответник: Finanzamt Landau

Преюдициални въпроси

Допуска ли член 49, във връзка с член 54 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) (предишен член 43, във връзка с член 48 от Договора за създаване на Европейската общност (ДЕО) правна уредба на държава членка, която изисква размерът на доходите, които местно данъчнозадължено лице получава от търговските си отношения с установено в друга държава членка дружество, в което данъчнозадълженото лице притежава пряко или непряко дялово участие в размер на най-малко една четвърт от капитала му и с което това лице е договорило условия, които се различават от условията, които независими едно от друго трети лица биха договорили при същите или сходни обстоятелства, да се определя все едно че тези доходи са били получени при условията, договорени между независими трети лица, при положение че не се извършва такава корекция на доходите от търговски отношения с местно дружество и че правната уредба не предоставя на местното данъчнозадължено лице възможността да представи доказателства, че условията са били договорени поради търговски съображения, произтичащи от положението му на съдружник в установеното в другата държава членка дружество?

Преюдициално запитване от Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (Литва), постъпило на 12 юли 2016 г. — UAB „Toridas“/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos bei Kauno apskrities valstybinė mokesčių inspekcija

(Дело C-386/16)

(2016/C 343/47)

Език на производството: литовски

Запитваща юрисдикция

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas [Окръжен административен съд Вилнюс]

Страни в главното производство

Жалбоподател: UAB „Toridas“

Други страни: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos [Държавна данъчна инспекция към Министерството на финансите на Република Литва], Kauno apskrities valstybinė mokesčių inspekcija [Регионална данъчната инспекция Каунас]

Преюдициални въпроси

1) Трябва ли член 138, параграф 1, член 140, буква а) и/или член 141 от Директива 2006/112/ЕО ([1]) на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, във връзка по-специално с членове 33 и 40 от нея, да се тълкуват в смисъл, че при обстоятелства като разглежданите (в главното производство) доставката на стоки от данъчнозадължено лице, което е установено в една държава членка, трябва да бъде освободена от облагане в съответствие с тези разпоредби, когато, преди да бъде сключена тази сделка за доставка, купувачът (тоест лицето, което е данъчнозадължено във втора държава членка) изразява намерение да продаде стоките незабавно, преди да ги превози извън първата държава членка, на данъчнозадължено лице, установено в трета държава членка, за което лице тези стоки биват превозени (изпратени) до третата държава членка?

2) Зависи ли отговорът на първия въпрос от обстоятелството, че част от стоките са били обработени по нареждане на данъчнозадълженото лице, установено (регистрирано за данъчни цели) във втората държава членка, преди превоза им до третата държава членка?

([1]) ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

Преюдициално запитване от Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (Литва), постъпило на 12 юни 2016 г. — Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos/ „Nidera B. V“ bei Vilniaus apskrities valstybinė mokesčių inspekcija

(Дело C-387/16)

(2016/C 343/48)

Език на производството: литовски

Запитваща юрисдикция

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Страни в главното производство

Жалбоподател: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Ответник: Nidera B. V

Преюдициален въпрос

„Трябва ли член 183 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност ([1]), във връзка с принципа на данъчен неутралитет, да се тълкува в смисъл че не допуска намаляване на лихвата, която обикновено се дължи съгласно националното право за надвзет ДДС (разлика), който не е бил възстановен (прихванат) в срок, като за това намаляване се вземат предвид обстоятелства, които не произтичат от действията на самото данъчнозадължено лице, като връзката между лихвата и размера на невъзстановения в срок надвзет данък, периода, през който надвзетият данък не е бил възстановен, и причините за това, както и действително претърпените от данъчнозадълженото лице загуби?“

([1]) ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7 и поправки в ОВ L 74, 2011 г., стр. 3, ОВ L 249, 2012 г., стр. 15 и ОВ L 323, 2015 г., стр. 31.

Преюдициално запитване от Augstākā tiesa (Латвия), постъпило на 20 юли 2016 г. — SIA „Aqua Pro“/Valsts ieņēmumu dienests

(Дело C-407/16)

(2016/C 343/49)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākā tiesa

Страни в главното производство

Жалбоподател: SIA „Aqua Pro“

Ответник Valsts ieņēmumu dienests

Преюдициални въпроси

1) а) Следва ли член 220, параграф 1 и параграф 2, буква б) от Регламент (ЕИО) № 2913/92 ([1]) на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността да се тълкува в смисъл, че вземането под отчет на установения от администрацията размер на дължимите митни сборове трябва да се счита за извършено с приемането от нейна страна на решението за вземане под отчет или за установяване на задължението за плащане на митни сборове, независимо дали това решение е предмет на оспорване по административен ред или е обжалвано пред съдилищата?

б) Следва ли членове 236 и 239 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността да се тълкуват в смисъл, че когато от страна на администрацията е прието решение за вземане под отчет на съответния размер на митните сборове и е определено задължението за тяхното плащане от задължено лице (решението, прието от държавната администрация в настоящия случай), но това задължено лице е оспорило по административен ред посоченото решение и е обжалвал същото пред съдилищата, трябва в същото време да бъде направено искане за опрощаване или възстановяване на тези митни сборове съобразно членове 236 и 239 от Регламента (или обратно — може да се приеме, че молбата, с която се иска отмяната на решението на посочената администрация е и молба за опрощаване или възстановяване на митническото задължение)? При утвърдителен отговор, при това положение каква е разликата по същество между контрола за законосъобразност на административното решение за вземане под отчет и определяне на задължението за плащане на митните сборове, от една страна, и въпроса, който следва да бъде решен в съответствие с член 236, от друга страна?

в) Следва ли член 236, параграф 2, първа алинея от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността да се тълкува в смисъл, че оспорването на решението на администрацията за установяване на задължение за плащане на митни сборове и времето, през което продължава съдебното производство, удължават срока за подаване на молба за опрощаване или възстановяване на митните сборове (или служат като оправдателна причина за неговото неспазване)?

г) Ако преценката на законосъобразността на вземането под отчет или опрощаването в разглежданото производство следва да се вземе независимо от решението на Европейската комисия, прието спрямо друга държава членка (в случая — Финландия), задължени с оглед на предвиденото в член 869, буква б) от Регламент (ЕИО) № 2454/93 ([2]) на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността, както и предвид размера на евентуално дължимите митни сборове в разглеждания случай, ли са митническият орган или съдът да отнесат въпроса относно неосчетоводяването или опрощаването на митата до Европейската комисия?

2) а) Следва ли при прилагането на член 220, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността да бъде извършена последваща проверка на обстоятелствата, свързани с поведението на съответните власти и на износителя от трета страна (в настоящия случай — Камбоджа), които са проверени в рамките на мисията на OLAF? Или следва да се приеме, че съдържащото се в доклада на OLAF общо описание на обстоятелствата относно посоченото поведение има доказателствена сила?

б) Имат ли данните, получени в резултат на последващата проверка, дори ако се отнасят за случай на конкретна държава членка, преимущество спрямо доклада на OLAF?

в) Следва ли член 875 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността да се тълкува в смисъл, че решението на Европейската комисия, прието в съответствие с посочения доклад на OLAF във връзка с дадена държава членка (в случая — Финландия), е задължително за друга държава членка?

г) Трябва ли да бъде извършена последваща проверка и да бъде взета предвид получената в резултат на същата информация при условие, че Европейската комисия, основавайки се на доклада на OLAF, е приела решение за неосчетоводяване на митните сборове спрямо друга държава членка и е приложила член 875 от Регламента за прилагане на Митническия кодекс?

3) За целите на прилагане на член 220, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността, при преценката на наличието на разумни основания и добросъвестност на действията на задълженото лице има ли значение с оглед на конкретните обстоятелства фактът, че операцията по вноса се основава на договор за дистрибуция?

(1) ОВ L 302, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58.
(2) ОВ L 253, стр. 1; Специално издание на български език, глава 2, том 7, стр. 3.

Определение на председателя на Съда от 8 юли 2016 г. (преюдициално запитване, отправено от Cour de cassation — Франция) — Sarval Sud-Est SAS, Siffda Bretagne SAS, Siffda Centre SAS, Siram SARL, Francisque Gay, Patrick Legras de Grandcourt/Association ATM Porc, Association ATM Avicole, Association ATM équidés Angee, Association ATM éleveurs de ruminants, Association ATM lapins Clipp, Association ATM palmipèdes gras — Cifog, Association ATM ponte — CNPO, Atemax France, Monnard Jura SNC, Fédération nationale bovine (FNB), Fédération nationale porcine

(Дело C-155/16) (1)

(2016/C 343/50)

Език на производството: френски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

(1) ОВ C 200, 6.6.2016 г.

ОБЩ СЪД

Определение на Общия съд от 18 юли 2016 г. — Bank Mellat/Съвет

(Дело T-72/12) ([1])

(Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки, взети срещу Иран с цел предотвратяване на разпространението на ядрено оръжие — Запразяване на средства — Отмяна на обжалваните актове — Липса на основание за произнасяне)

(2016/C 343/51)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Bank Mellat (Техеран, Иран) (представители: S. Zaiwalla, P. Reddy, F. Zaiwalla, Z. Burbeza, solicitors, M. Brindle, QC, и R. Blakeley, barrister)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: M. Bishop и I. Rodios)

Предмет

Искане по член 263 ДФЕС за отмяна на Решение 2011/783/ОВППС на Съвета от 1 декември 2011 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 319, 2011 г., стр. 71), на Регламент за изпълнение (ЕС) № 1245/2011 на Съвета от 1 декември 2011 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 961/2010 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 319, 2011 г., стр. 11) и на Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета от 23 март 2012 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент (ЕС) № 961/2010 (ОВ L 88, 2012 г., стр. 1) доколкото името на жалбоподателя е оставено в списъка с лица и образувания, по отношение на които се прилагат тези ограничителни мерки

Диспозитив

1) *Основанието за произнасяне по жалбата е отпаднало.*

2) *Липсва основание за произнасяне по молбата за встъпване на Provincial Investment Companies Association, Saba Tamin Investment Company, Common Investment Fund (Pars Fund), Shirin Asal Food Industrial Group, Sorbon Industrial Production Group и Individual Stock Association.*

3) *Bank Mellat, Съветът на Европейския съюз, Provincial Investment Companies Association, Saba Tamin Investment Company, Common Investment Fund (Pars Fund), Shirin Asal Food Industrial Group, Sorbon Industrial Production Group и Individual Stock Association понасят направените от тях съдебни разноски.*

([1]) ОВ C 109, 14.4.2012 г.

Жалба, подадена на 8 юли 2016 г. — Portigon/ЕСП

(Дело T-365/16)

(2016/C 343/52)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Portigon AG (Дюселдорф, Германия) (представители: D. Bliesener и V. Jungkind, Rechtsanwälte)

Ответник: Единен съвет за преструктуриране (ЕСП)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени решенията на ответника, на които се основават актовете на германската Федерална служба за стабилизиране на финансовите пазари (Bundesanstalt für Finanzmarktstabilisierung) от 22 април 2016 г. (преписка 2208101-2016-JB) и от 10 юни 2016 г. (преписка 2208102-2016-JB2) за определяне на годишните вноски на жалбоподателя към Единния фонд за преструктуриране за 2016 г.,

— да задължи ответника да представи решенията, упоменати в точка 1,

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага седем основания.

1. Първо основание: нарушение на член 70, параграф 2, първа, втора и трета алинея от Регламент (ЕС) № 806/2014 ([1]) във връзка с член 8, параграф 1, буква а) от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/81 ([2]) във връзка с член 103, параграф 7 от Директива 2014/59/ЕС ([3]).

   — Ответникът незаконосъобразно е приел, че жалбоподателят дължи вноски към Фонда, въпреки че всъщност институцията няма рискови експозиции, изключено е да бъде преструктурирана съобразно правилата на Регламент (ЕС) № 806/2014, нито пък има значение за стабилността на финансовата система.

   — Жалбоподателят вече няма оперативна дейност на пазара. От началото на 2012 г. не извършва нови сделки и в резултат от решение на Комисията в областта на помощите е в процес на преструктуриране. Голямата част от останалите си задължения той държи при условията на доверително управление за сметка на друго лице, носител на съответните права, върху което са преминали и всички рискове и възможности.

   — Делегиран регламент (ЕС) 2015/63 ([4]), който не предвижда изключения за институции като жалбоподателя, е приет в нарушение на член 103, параграф 7 от Директива 2014/59/ЕС.

2. Второ основание: нарушение на членове 16 и 20 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“).

   Тъй като жалбоподателят се намира в особено положение в сравнение с останалите дължащи вноски кредитни институции, решенията се приети в нарушение на общия принцип на равно третиране. Освен това те съставляват непропорционално посегателство срещу свободата на стопанска инициатива на жалбоподателя.

3. Трето основание, посочено при условията на евентуалност: нарушение на член 70, параграф 2, първа, втора и трета алинея от Регламент (ЕС) № 806/2014 във връзка с член 8, параграф 1, буква а) от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/81 във връзка с член 103, параграф 7 от Директива 2014/59/ЕС.

   Размерът на вноската на жалбоподателя е изчислен незаконосъобразно, доколкото от сумата на релевантните за определянето на вноската задължения не са приспаднати безрисковите балансови задължения, които жалбоподателят държи при условията на доверително управление.

4. Четвърто основание, посочено при условията на евентуалност: нарушение на член 70, параграф 6 от Регламент (ЕС) № 806/2014 във връзка с член 5, параграфи 3 и 4 от Делегиран регламент (ЕС) 2015/63.

   Ответникът е изчислил незаконосъобразно размера на вноската, доколкото по отношение на деривативните договори на жалбоподателя не е взел предвид нетните стойности след отчитане на риска, а брутните стойности.

5. Пето основание, посочено при условията на евентуалност: нарушение на член 70, параграф 6 от Регламент (ЕС) № 806/2014 във връзка с член 6, параграф 8, буква а) от Делегиран регламент (ЕС) 2015/63.

   При изчисляването на размера на вноската ответникът незаконосъобразно е третирал жалбоподателя като институция в процес на оздравяване. Показателят за риска по член 6, параграф 5, буква в) от Делегиран регламент (ЕС) 2015/63 е трябвало да бъде отчетен на минималната стойност.

6. Шесто основание: нарушение на член 41, параграф 1 и параграф 2, буква а) от Хартата, доколкото ответникът е бил длъжен да изслуша жалбоподателя, преди да приеме решенията си.

7. Седмо основание: нарушение на член 41, параграф 1 и параграф 2, буква в) от Хартата, доколкото ответникът не е мотивирал надлежно решенията си.

([1]) Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 година за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за преструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за преструктуриране и Единния фонд за преструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 2014 г., стр. 1).

([2]) Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/81 на Съвета от 19 декември 2014 година за определяне на еднообразни условия за прилагане на Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на предварителните вноски в Единния фонд за преструктуриране (ОВ L 15, 2015 г., стр. 1).

([3]) Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за създаване на рамка за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 2014 г., стр. 190).

([4]) Делегиран регламент (ЕС) 2015/63 на Комисията от 21 октомври 2014 година за допълване на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на предварителните вноски в механизмите за финансиране на преструктурирането (ОВ L 11, 2015 г., стр. 44).

Жалба, подадена на 14 юли 2016 г. — Oberösterreichische Landesbank/ЕСП

(Дело T-376/16)

(2016/C 343/53)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Oberösterreichische Landesbank AG (Линц, Австрия) (представител: G. Eisenberger, Rechtsanwalt)

Ответник: Единен съвет за преструктуриране (ЕСП)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени „Decision of the Executive Session of the Board of 20 May 2016 on the adjustment of the 2016 ex-ante contributions to the Single Resolution Fund supplementing the Decision of the Executive Session of the Board of 15 April 2016 on the 2016 ex-ante contributions of the Single Resolution Fund (SRB/ES/SRF/2016/13)“, както и първото решение, вероятно от 15 април 2016 г., което видимо е неразделно свързано с решението от 20 май 2016 г.,

— при условията на евентуалност, да отмени „Decision of the Executive Session of the Board of 20 May 2016 on the adjustment of the 2016 ex-ante contributions to the Single Resolution Fund supplementing the Decision of the Executive Session of the Board of 15 April 2016 on the 2016 ex-ante contributions of the Single Resolution Fund (SRB/ES/SRF/2016/13)“, в частта, в която в него се предвижда, че връщането на надплатените суми трябва да се извърши в рамките на определянето на вноската към Единния фонд за преструктуриране за 2017 г.,

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания.

1. Първо основание: грубо нарушение на съществени процесуални правила, тъй като обжалваното решение не е мотивирано.

2. Второ основание: грубо нарушение на съществени процесуални правила, тъй като обжалваното решение не е изцяло публикувано.

3. Трето основание: твърде малка корекция на вноската на жалбоподателя към Единния фонд за преструктуриране за 2016 г.

4. Четвърто основание: незаконосъобразност на решението за връщане на надплатените суми едва през 2017 г.

Жалба, подадена на 14 юли 2016 г. — Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank/ЕСП

(Дело T-377/16)

(2016/C 343/54)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG (Брегенц, Австрия) (представител: G. Eisenberger, Rechtsanwalt)

Ответник: Единен съвет за преструктуриране (ЕСП)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени „Decision of the Executive Session of the Board of 20 May 2016 on the adjustment of the 2016 ex-ante contributions to the Single Resolution Fund supplementing the Decision of the Executive Session of the Board of 15 April 2016 on the 2016 ex-ante contributions of the Single Resolution Fund (SRB/ES/SRF/2016/13)“, както и първото решение, вероятно от 15 април 2016 г., което видимо е неразделно свързано с решението от 20 май 2016 г.,

— при условията на евентуалност, да отмени „Decision of the Executive Session of the Board of 20 May 2016 on the adjustment of the 2016 ex-ante contributions to the Single Resolution Fund supplementing the Decision of the Executive Session of the Board of 15 April 2016 on the 2016 ex-ante contributions of the Single Resolution Fund (SRB/ES/SRF/2016/13)“, в частта, в която в него се предвижда, че връщането на надплатените суми трябва да се извърши в рамките на определянето на вноската към Единния фонд за преструктуриране за 2017 г.,

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания.

1. Първо основание: грубо нарушение на съществени процесуални правила, тъй като обжалваното решение не е мотивирано.

2. Второ основание: грубо нарушение на съществени процесуални правила, тъй като обжалваното решение не е изцяло публикувано.

3. Трето основание: твърде малка корекция на вноската на жалбоподателя към Единния фонд за преструктуриране за 2016 г.

4. Четвърто основание: незаконосъобразност на решението за връщане на надплатените суми едва през 2017 г.

Жалба, подадена на 22 юли 2016 г. — Windfinder R&L/EUIPO (Windfinder)

(Дело T-395/16)

(2016/C 343/55)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Windfinder R&L GmbH & Co. KG (Кил, Германия) (представител: B. Schneider, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „Windfinder“ — заявка за регистрация № 13 350 467

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 12 май 2016 г. по преписка R 1206/2015-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да измени обжалваното решение като допусне изцяло заявената регистрация на марка на Европейския съюз № 13 350 467,

— да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

— Нарушение на член 7 от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 29 юли 2016 г. — Galletas Gullon/EUIPO — O2 Holdings (Форма на опаковка)

(Дело T-404/16)

(2016/C 343/56)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Galletas Gullon, SA (Aguilar de Campoo, Испания) (представител: M. Escudero Pérez, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: O2 Holdings Ltd (Slough, Обединено кралство)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: триизмерна марка на Европейския съюз (Форма на опаковка) —марка на Европейския съюз № 3 408 424

Производство пред EUIPO: производство по отмяна

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 19 май 2016 г. по преписка R 1613/2015-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение;

— да осъди EUIPO, в случай, че встъпи в производството, да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

— Нарушение на член 51, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009/Регламент № 2868/95.

Жалба, подадена на 26 юли 2016 г. — Banco Popular Español/EUIPO — Pledgeling (p)

(Дело T-407/16)

(2016/C 343/57)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Banco Popular Español, SA (Мадрид, Испания) (представител: M. de Justo Bailey, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Pledgeling LLC (Хюстън, Тексас, САЩ)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: фигуративна марка, съдържаща буквата „p“ — Заявка за регистрация № 12 123 147

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 29 април 2016 г. по преписка R 1693/2015-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да осъди EUIPO и ако встъпи в делото, другата страна, да заплатят съдебните разноски.

Изложени основания

— Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) и член 8, параграф 5 от Регламент № 207/2009;

— Нарушение на членове 73 и 76 от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 29 юли 2016 г. — Galletas Gullon/EUIPO — O2 Holdings (форма на пакет)

(Дело T-418/16)

(2016/C 343/58)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Galletas Gullon, SA (Aguilar de Campoo, Испания) (представител: M. Escudero Pérez, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: O2 Holdings Ltd (Slough, Обединено кралство)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: триизмерна марка (форма на пакет) — марка на Европейския съюз № 3 417 847

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 19 май 2016 г. по преписка R 1614/2015-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение;

— да осъди EUIPO и ако стъпи в делото, другата страна, да заплатят съдебните разноски.

Изложено основание

— Нарушение на член 51, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 28 юли 2016 г. — Carrera Brands/EUIPO — Autec (Carrera)

(Дело T-419/16)

(2016/C 343/59)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Carrera Brands Ltd (Хонг Конг, Китайската народна република) (представител: C. Markowsky, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Autec AG (Нюрнберг, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „Carrera“ — марка на Европейския съюз № 4 630 711

Производство пред EUIPO: производство по отмяна

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 6 юни 2016 г. по преписка R 278/2015-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение в точка 2 от диспозитива и да го измени като отмени решението на отдела по отмяна от 21 януари 2015 г.;

— да отмени обжалваното решение по отношение на отхвърлянето на искането на жалбоподателя за спиране на производството и

— при условията на евентуалност да го измени, като се уважи искането на жалбоподателя за спиране на производството от 22 август 2014 г., поддържано на 21 май 2015 г. в производството по обжалване;

— да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски, включително направените в производството пред апелативния състав разноски.

Изложени основания

— Нарушение на член 56, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009;

— Нарушение на правило 20, параграф 7, буква в) от Регламент № 2868/95.

Жалба, подадена на 29 юли 2016 г. — sheepworld/EUIPO (Beste Oma)

(Дело T-421/16)

(2016/C 343/60)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: sheepworld AG (Урзенхолен, Германия) (представител: S. von Rüden, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „Beste Oma“ — заявка за регистрация № 14 169 478

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 13 май 2016 г. по преписка R 91/2016-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски, включително разноските, възникнали в хода на производството.

Изложено основание

— Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 29 юли 2016 г. — sheepworld/EUIPO (Beste Mama)

(Дело T-422/16)

(2016/C 343/61)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: sheepworld AG (Урзензолен, Германия) (представител: S. von Rüden, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „Beste Mama“ — заявка за регистрация № 14 169 304

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 13 май 2016 г. по преписка R 95/2016-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски, както и разноските, възникнали в хода на производството.

Изложено основание

— Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 29 юли 2016 г. — Hoffmann/EUIPO (Genius)

(Дело T-425/16)

(2016/C 343/62)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Karl Hoffmann (Бад Швалбах, Германия) (представител: Rechtsanwalt C. Jonas)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „Genius“ — заявка за регистрация № 13 509 071

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 31 май 2016 г. по преписка R 1631/2015-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

— Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 29 юли 2016 г. — Martín Osete/EUIPO — Rey (AN IDEAL WIFE)

(Дело T-427/16)

(2016/C 343/63)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Isabel Martín Osete (Париж, Франция) (представител: V. Wellens, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Daniella Rey (Тулуза, Франция)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „AN IDEAL WIFE“ — заявка за регистрация № 5 276 894

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 21 април 2016 г. по преписка R 1528/2015-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение;

— да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

— Нарушение на член 55, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 29 юли 2016 г. — Martín Osete/EUIPO — Rey (AN IDEAL LOVER)

(Дело T-428/16)

(2016/C 343/64)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Isabel Martín Osete (Париж, Франция) (представител: V. Wellens, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Daniella Rey (Тулуза, Франция)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „AN IDEAL LOVER“ — марка на Европейския съюз №5 261 599

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 21 април 2016 г. по преписка R 1527/2015-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

— Нарушение на член 55, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 29 юли 2016 г. — Martín Osete/EUIPO — Rey (AN IDEAL HUSBAND)

(Дело T-429/16)

(2016/C 343/65)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Isabel Martín Osete (Париж, Франция) (представител: V. Wellens, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Daniella Rey (Тулуза, Франция)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят/

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „AN IDEAL HUSBAND“ — заявка за регистрация № 5 231 808

Производство пред EUIPO: производство по отмяна

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 21 април 2016 г. по преписка R 1526/2015-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

— Нарушение на член 55, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 5 август 2016 г. — Altunis/EUIPO — Hotel Cipriani (CIPRIANI)

(Дело T-438/16)

(2016/C 343/66)

Език на жалбата: италиански

Страни

Жалбоподател: Altunis-Trading, Gestão e Serviços, Lda (Funchal, Португалия) (представители: A. Vanzetti, S. Bergia, G. Sironi, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Hotel Cipriani Srl (Венеция, Италия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: посочваща Европейския съюз международна регистрация на словна марка „CIPRIANI“– посочваща Европейския съюз международна регистрация № 1 127 870

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 7 юни 2016 г. по преписка R 1889/2015-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение;

— да отхвърли възражението, подадено от Hotel Cipriani s.r.l., или

— да върне преписката на EUIPO за съобразяване със съдебното решение;

— да разпореди да бъдат изцяло възстановени на Altunis съдебните разноски, направени в настоящото производство, включително и в предходните фази пред EUIPO.

Изложени основания

— Нарушение на членове 15, 42, параграф 2 и 8, параграф 1 от Регламент № 207/2009 и на правило 22, параграф 3 от Регламент № 2868/95 във връзка с преценката си относно реалното използване на марката на Hotel Cipriani;

— Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 във връзка с преценката на сходството на стоките и услугите и със следващата от нея преценка на вероятността от объркване.

Определение на Общия съд от 12 юли 2016 г. — Grandi Navi Veloci/Комисия

(Дело T-506/14) ([1])

(2016/C 343/67)

Език на производството: италиански

Председателят на осми състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

([1]) ОВ C 282, 25.8.2014 г.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG